Úradný vestník Európskej únie

C 328

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 62

30. septembra 2019

Obsah

IV *Informácie*

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 328/01 Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v *Úradnom vestníku Európskej únie* 1

V *Oznamy*

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 328/02 Vec C-411/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 27. mája 2019 — WWF Italia o.n.l.u.s. a i./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) 2

2019/C 328/03 Vec C-415/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 28. mája 2019 — Blumar SpA/Agenzia delle Entrate 3

2019/C 328/04 Vec C-416/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 28. mája 2019 — Roberto Abate SpA/Agenzia delle Entrate 4

SK

2019/C 328/05 Vec C-417/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 28. mája 2019 — Commerciale Gicap SpA/Agenzia delle Entrate 4

2019/C 328/06 Vec C-419/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 29. mája 2019 — Irideos SpA/Poste Italiane SpA 5

2019/C 328/07 Vec C-431/19 P: Odvolanie podané 5. júna 2019: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. proti rozsudku Všeobecného súdu z 19. marca 2019 v spojených veciach T-282/16 a T-283/16, Inpost Paczkomaty a Inpost/Komisia 6

2019/C 328/08 Vec C-432/19 P: Odvolanie podané 5. júna 2019: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. proti rozsudku Všeobecného súdu z 19. marca 2019 v spojených veciach T-282/16 a T-283/16, Inpost Paczkomaty a Inpost/Komisia 7

2019/C 328/09 Vec C-434/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 5. júna 2019 — Poste Italiane SpA/Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane. 8

2019/C 328/10 Vec C-435/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 5. júna 2019 — Agenzia delle entrate — Riscossione/Poste Italiane SpA 9

2019/C 328/11 Vec C-438/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemecko) 11. júna 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Frontline Digital GmbH 10

2019/C 328/12 Vec C-443/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Španielsko) 7. júna 2019 — Vodafone España S.A.U./Diputación Foral de Guipúzcoa 11

2019/C 328/13 Vec C-448/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španielsko) 12. júna 2019 — WT/Subdelegación del Gobierno en Guadalajara 12

2019/C 328/14 Vec C-452/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španielsko) 12. júna 2019 — YV/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.. 13

2019/C 328/15 Vec C-455/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španielsko) 12. júna 2019 — BX/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.. 14

2019/C 328/16 Vec C-469/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 19. júna 2019 — All in One Star Ltd 15

2019/C 328/17 Vec C-477/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wien (Rakúsko) 21. júna 2019 — IE/Magistrat der Stadt Wien 15

2019/C 328/18 Vec C-482/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španielsko) 24. júna 2019 — JF a KG/Bankia S.A.. 17

2019/C 328/19 Vec C-492/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 26. júna 2019 — OK. 18

2019/C 328/20 Vec C-493/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 26. júna 2019 — PL 19

2019/C 328/21 Vec C-494/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 26. júna 2019 — QM 20

2019/C 328/22 Vec C-502/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 1. júla 2019 — trestné konanie proti D. Oriolovi Junquerasovi Viesovi 21

2019/C 328/23 Vec C-509/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht München (Nemecko) 4. júla 2019 — BMW Bayerische Motorenwerke AG/Hauptzollamt München..... 22

2019/C 328/24 Vec C-516/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko) 9. júla 2019 — NMI Technologietransfer GmbH/EuroNorm GmbH 22

2019/C 328/25 Vec C-520/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský soud v Ostravě (Česká republika) 9. júla 2019 — ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o./Odvolací finanční ředitelství 23

2019/C 328/26 Vec C-526/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 9. júla 2019 — Entoma SAS/Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation 24

2019/C 328/27 Vec C-528/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 10. júla 2019 — F-AG/Finanzamt Y..... 25

2019/C 328/28 Vec C-530/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 11. júla 2019 — NM ako správca konkurznej podstaty v konkurznom konaní týkajúcom sa majetku spoločnosti NIKI Luftfahrt GmbH/ON..... 25

2019/C 328/29 Vec C-535/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa (Lotyšsko) 12. júla 2019 — A/Latvijas Republikas Veselības ministrija..... 26

2019/C 328/30 Vec C-539/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht München I (Nemecko) 15. júla 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Telefonica Germany GmbH & Co.OHG 27

2019/C 328/31 Vec C-543/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 16. júla 2019 — Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG/Hauptzollamt Hamburg 28

2019/C 328/32 Vec C-556/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 22. júla 2019 — Société ECO TLC/Ministre de la transition écologique et solidaire..... 28

2019/C 328/33 Vec C-562/19 P: Odvolanie podané 2. júla 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) zo 16. mája 2019 v spojených veciach T-836/16 a T-624/17, Poľská republika/Európska komisia 29

2019/C 328/34 Vec C-570/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Írsko) 26. júla 2019 — Irish Ferries Ltd/National Transport Authority 30

2019/C 328/35 Vec C-578/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom (Spojené kráľovstvo) 30. júla 2019 — X/Kuoni Travel Ltd 32

2019/C 328/36 Vec C-579/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of the United Kingdom (Spojené kráľovstvo) 30. júla 2019 — R (o odvolaní Association of Independent Meat Supplier a i.)/The Food Standards Agency 33

2019/C 328/37 Vec C-615/19 P: Odvolanie podané 16. augusta 2019: John Dalli proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) zo 6. júna 2019 vo veci T-399/17, Dalli/Komisia 34

Všeobecný súd

2019/C 328/38 Vec T-406/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 2. júla 2019 — Mahmoudian/Rada („Mimozmluvná zodpovednosť — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike — Zmrazenie finančných prostriedkov — Obmedzenie vstupu na územie členských štátov — Náhrada škody, ktorá údajne vznikla v dôsledku zápisu a ponechania mena žalobcu na zoznamoch osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia — Majetková škoda — Nemajetková ujma“) 36

2019/C 328/39 Vec T-522/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — CCPL a i./Komisia („Hospodárska súťaž — Kartely — Trh s potravinovými obalmi pre maloobchodný predaj — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ — Pripísateľnosť protiprávneho správania — Usmernenia k metóde stanovovania pokút z roku 2006 — Hodnota predaja — Horná hranica pokuty — Proporcionalita — Rovnosť zaobchádzania — Platobná schopnosť“) 37

2019/C 328/40 Vec T-8/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Toshiba Samsung Storage Technology a Toshiba Samsung Storage Technology Korea/Komisia („Hospodárska súťaž — Kartely — Trh s optickými diskovými mechanikami — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP — Kartelové dohody týkajúce sa verejných súťaží, ktoré organizovali dvaja výrobcovia počítačov — Porušenie podstatných formálnych náležitostí a práva na obhajobu — Právomoci Komisie — Geografický rozsah porušenia — Jediné a pokračujúce porušenie — Zásada riadnej správy vecí verejných — Usmernenia k metóde stanovovania výšky pokút z roku 2006“) 38

2019/C 328/41 spojené veci T-244/16 a T-285/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Janukovyč/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu na Ukrajine — Zmrazenie finančných prostriedkov — Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa uplatňuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov — Ponechanie mena žalobcu na zozname — Povinnosť Rady overiť, či rozhodnutie orgánu tretieho štátu bolo prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu“) 38

2019/C 328/42 Vec T-805/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — IPPT PAN/Komisia a REA („Rozhodcovská doložka — Šiesty a siedmy rámcový program v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností — Rozhodnutie o vymáhaní započítaním pohľadávok Únie z titulu plnenia zmlúv — Účinná súdna ochrana — Právo obracať sa na ombudsmana — Rozpočtové nariadenie — Istá povaha pohľadávky — Legitímna dôvera — Zásada zákazu diskriminácie — Zásada riadnej správy vecí verejných — Zneužitie právomoci — Zmluvná zodpovednosť — Audítorská správa — Oprávnené náklady“) 39

2019/C 328/43 Vec T-894/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Air France/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Štátna pomoc — Opatrenia, ktoré vykonalo Francúzsko na podporu letiska Marseille Provence a leteckých spoločností využívajúcich letisko — Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Investičné dotácie — Rozlišovanie letiskových poplatkov uplatniteľných na vnútroštátne lety a na medzinárodné lety — Znížené letiskové poplatky s cieľom podporiť lety z nového terminálu Marseille Provence 2 — Neexistencia osobnej dotknutosti — Neexistencia podstatného zásahu do konkurenčného postavenia — Neprípustnosť“) 40

2019/C 328/44 Vec T-291/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Transdev a i./Komisia („Štátna pomoc — Schéma pomoci zavedená Francúzskom od roku 1994 do roku 2008 — Subvencie na investíciu, ktoré poskytol región Île-de-France — Rozhodnutie, ktorým sa schéma pomoci vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Pojmy ‚existujúca pomoc' a ‚nová pomoc'— Článok 107 ZFEÚ — Článok 108 ZFEÚ — Článok 1 písm. b) body i) a v) nariadenia (EÚ) 2015/1589 — Premlčacia doba — Článok 17 nariadenia 2015/1589 — Povinnosť odôvodnenia") 41

2019/C 328/45 Vec T-292/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Région Île-de-France/Komisia („Štátna pomoc — Schéma pomoci zavedená Francúzskom od roku 1994 do roku 2008 — Subvencie na investíciu, ktoré poskytol región Île-de-France — Rozhodnutie, ktorým sa schéma pomoci vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Výhoda — Selektívna povaha — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Povinnosť odôvodnenia — Pojmy ‚existujúca pomoc' a ‚nová pomoc'— Článok 108 ZFEÚ — Článok 1 písm. b) body i) a v) nariadenia (EÚ) 2015/1589") 42

2019/C 328/46 Vec T-309/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Optile/Komisia („Štátna pomoc — Schéma pomoci zavedená Francúzskom od roku 1994 do roku 2008 — Subvencie na investíciu, ktoré poskytol región Île-de-France — Rozhodnutie, ktorým sa schéma pomoci vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Pojmy ‚existujúca pomoc' a ‚nová pomoc'— Článok 107 ZFEÚ — Článok 108 ZFEÚ — Článok 1 písm. b) body i) a v) nariadenia (EÚ) 2015/1589 — Premlčacia doba — Článok 17 nariadenia 2015/1589") 43

2019/C 328/47 Vec T-330/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Ceobus a i./Komisia („Štátna pomoc — Schéma pomoci zavedená Francúzskom od roku 1994 do roku 2008 — Subvencie na investíciu, ktoré poskytol región Île-de-France — Rozhodnutie, ktorým sa schéma pomoci vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Pojmy ‚existujúca pomoc' a ‚nová pomoc'— Článok 107 ZFEÚ — Článok 108 ZFEÚ — Článok 1 písm. b) body i) a v) nariadenia (EÚ) 2015/1589 — Premlčacia doba — Článok 17 nariadenia 2015/1589") 43

2019/C 328/48 Vec T-331/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Steifer/EHSV („Verejná služba — Úradníci — Dôchodky — Právo na dôchodok nadobudnuté pred nástupom do služby Únie — Prevod do režimu Únie — Započítanie odpracovaných rokov — Vrátenie sumy zodpovedajúcej právom na dôchodok, ktoré neboli zohľadnené v systéme Únie výpočtu odpracovaných rokov na účely dôchodku — Neexistencia nových a podstatných skutočností — Neexistencia ospravedlniteľného omylu — Zodpovednosť — Neprípustnosť") 44

2019/C 328/49 Vec T-738/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — STIF-IDF/Komisia („Štátna pomoc — Schéma pomoci zavedená Francúzskom od roku 1994 do roku 2008 — Subvencie na investíciu, ktoré poskytol STIF-IDF — Rozhodnutie, ktorým sa schéma pomoci vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Výhoda — Kompenzácia nákladov súvisiacich s plnením záväzkov služby vo verejnom záujme — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Povinnosť odôvodnenia") 45

2019/C 328/50 Vec T-53/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júla 2019 — Nemecko/Komisia („Aproximácia právnych predpisov — Nariadenie (EÚ) č. 305/2011 — Nariadenie (EÚ) č. 1025/2012 — Stavebné výrobky — Harmonizované normy EN 13341:2005 + A1:2011 a EN 12285-2:2005 — Povinnosť odôvodnenia") 46

2019/C 328/51 Vec T-95/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Gollnisch/Parlament („Pravidlá o úhrade výdavkov a príspevkov poslancov Európskeho parlamentu — Príspevok na asistenta poslanca Parlamentu/príspevok na asistentskú parlamentnú výpomoc — Vymáhanie neoprávnene vyplatených súm — Sťažnosť — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Právo na obhajobu — Povinnosť odôvodnenia — Skutkový omyl") 46

2019/C 328/52 Vec T-274/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Klymenko/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu na Ukrajine — Zmrazenie finančných prostriedkov — Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa uplatňuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov — Ponechanie mena žalobcu na zozname — Povinnosť Rady overiť, či rozhodnutie orgánu tretieho štátu bolo prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu") 47

2019/C 328/53 Vec T-285/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Pšonka/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Obmedzujúce opatrenia prijaté vzhľadom na situáciu na Ukrajine — Zmrazenie finančných prostriedkov — Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov — Ponechanie mena žalobcu na zozname — Povinnosť Rady overiť, či orgán tretieho štátu pri prijatí rozhodnutia dodržal právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu“) 48

2019/C 328/54 Vec T-289/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Pšonka/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Obmedzujúce opatrenia prijaté vzhľadom na situáciu na Ukrajine — Zmrazenie finančných prostriedkov — Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov — Ponechanie mena žalobcu na zozname — Povinnosť Rady overiť, či orgán tretieho štátu pri prijatí rozhodnutia dodržal právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu“) 49

2019/C 328/55 Vec T-349/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Hauzenberger/EUIPO (TurboPerformance) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie TurboPerformance — Absolútny dôvod zmietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001“) ... 50

2019/C 328/56 Vec T-397/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júla 2019 — Hugo's Hotel/EUIPO — H'ugo's (HUGO'S BURGER Bar) („Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie HUGO'S BURGER Bar — Staršia slovná ochranná známka Európskej únie H'ugo's — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“) 50

2019/C 328/57 Vec T-482/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júla 2019 — XF/Komisia („Verejná služba — Úradníci — Odmena — Príspevok na usídlenie — Dočasná zmena miesta výkonu práce — Zmena bydliska“)..... 51

2019/C 328/58 Vec T-480/16: Uznesenie Všeobecného súdu z 8. júla 2019 — Lidl Stiftung/EUIPO — Amedei (For you) („Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie For you — Rozhodnutie o zamietnutí prihlášky z absolútnych dôvodov zamietnutia — Zánik záujmu na konaní — Zastavenie konania“) 52

2019/C 328/59 Vec T-158/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 9. júla 2019 — Scaloni a Figini/Komisia („Žaloba o náhradu škody — Riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností — Smernica 2014/59/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 806/2014 — Štátna pomoc — Nedodržanie formálnych náležitostí — Článok 76 písm. d) rokovacieho poriadku — Zjavná neprípustnosť“) 52

2019/C 328/60 Vec T-544/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 5. júla 2019 — ArcelorMittal Bremen/Komisia („Životné prostredie — Smernica 2003/87/ES — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov — Nariadenie (EÚ) č. 389/2013 — Prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania emisných kvót — Oznámenie zmeny národného alokačného plánu týkajúceho sa Nemecka v období od roku 2013 do roku 2020 — Žiadosť o zmenu národného alokačného plánu evidovaného v Protokole o transakciách Európskej únie — Žaloba na nečinnosť — Pokyny dané ústrednému správcovi Komisiou v priebehu konania — Zánik predmetu sporu — Zastavenie konania“)..... 53

2019/C 328/61 Vec T-660/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 9. júla 2019 — VodafoneZiggo Group/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Elektronické komunikácie — Článok 7 smernice 2002/21/ES — Veľkoobchodné poskytovanie pevného prístupu — Spoločný významný vplyv na trhu — Špecifické regulačné povinnosti uložené prevádzkovateľom — Navrhované opatrenia sprístupnené národným regulačným orgánom — Pripomienky Komisie — Nezačatie druhej fázy postupu — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Článok 130 rokovacieho poriadku — Neprípustnosť“) 54

2019/C 328/62 Vec T-662/18: Uznesenie Všeobecného súdu zo 4. júla 2019 — romwell/EUIPO (twistpac) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie twistpac — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2017/1001 — Povinnosť náležitej starostlivosti — Článok 95 ods. 1 nariadenia 2017/1001 — Žaloba zjavne bez akéhokoľvek právneho základu“) 55

2019/C 328/63 Vec T-674/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Vattenfall Europe Nuclear Energy/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Štátna pomoc — Šestnásta novela zákona o atómovej energii (Atomgesetz) — Vykonanie rozsudku Bundesverfassungsgericht (nemecký Spolkový ústavný súd) — Spoločnosti prevádzkujúce jadrové elektrárne — Zastavenie prevádzky — Finančná náhrada množstva nevyprodukovanej eletriny — List Komisie — Neexistencia potreby formálneho oznámenia podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Neprípustnosť“) 55

2019/C 328/64 Vec T-687/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 10. júla 2019 — Pilatus Bank/ECB („Žaloba o neplatnosť — Hospodárska a menová politika — Prudenciálny dohľad nad úverovými inštitúciami — Opatrenia o pozastavení prijaté vnútroštátnym orgánom dohľadu — Určenie kontaktnej osoby — Obmedzená komunikácia s ECB — Vady konania — Predbežné alebo prípravné akty — Právo na obhajobu — Neprípustnosť“) 56

2019/C 328/65 Vec T-176/19 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 15. júla 2019 — 3V Sigma/ECHA („Predbežné opatrenie — REACH — Látka uvasorb HEB — Hodnotenie — Rozhodnutie odvolacej rady ECHA — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Neexistencia naliehavosti“) 57

2019/C 328/66 Vec T-280/19 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Highgate Capital Management/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Štátna pomoc — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Neexistencia potreby prijať požadované predbežné opatrenia — Nedostatok právomoci — Neprípustnosť“) 58

2019/C 328/67 Vec T-355/19 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — CE/Výbor regiónov („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Verejná služba — Návrh na nariadenie predbežného opatrenia — Neexistencia naliehavosti“) 58

2019/C 328/68 Vec T-367/19 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 15. júla 2019 — Camerin/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Verejná služba — Návrh na nariadenie predbežného opatrenia — Neexistencia naliehavosti“) 59

2019/C 328/69 Vec T-480/19: Žaloba podaná 8. júla 2019 — Landesbank Baden-Württemberg/SRB 59

2019/C 328/70 Vec T-510/19: Žaloba podaná 17. júla 2019 — Puma/EUIPO — Gemma Group (vyobrazenie skákajúceho zvieraťa) 61

2019/C 328/71 Vec T-517/19: Žaloba podaná 19. júla 2019 — Homoki/Komisia 62

2019/C 328/72 Vec T-525/19: Žaloba podaná 25. júla 2019 — Intering a i./Komisia 64

2019/C 328/73 Vec T-537/19: Žaloba podaná 30. júla 2019 — DK/GSA 65

2019/C 328/74 Vec T-538/19: Žaloba podaná 30. júla 2019 — Casino, Guichard-Perrachon/Komisia. 66

2019/C 328/75 Vec T-539/19: Žaloba podaná 30. júla 2019 — Les Mousquetaires a ITM Entreprises/Komisia 67

2019/C 328/76 Vec T-552/19: Žaloba podaná 7. augusta 2019 — Malacalza Investimenti/ECB 68

2019/C 328/77 Vec T-555/19: Žaloba podaná 9. augusta 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI) 70

2019/C 328/78 Vec T-556/19: Žaloba podaná 9. augusta 2019 — Cyperská republika/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI) 71

2019/C 328/79 Vec T-557/19: Žaloba podaná 9. augusta 2019 — Seven/EUIPO — (7Seven) 72

2019/C 328/80 Vec T-559/19: Žaloba podaná 12. augusta 2019 — Julius Sämann/EUIPO — Maharishi Vedic University (Vyobrazenie stromu) 72

2019/C 328/81 Vec T-561/19: Žaloba podaná 13. augusta 2019 — Lípidos Santiga/Komisia 73

2019/C 328/82 Vec T-570/19: Žaloba podaná 16. augusta 2019 — Muratbey Gida/EUIPO (syr korbáčovitého tvaru) 74

2019/C 328/83 Vec T-571/19: Žaloba podaná 16. augusta 2019 — Muratbey Gida/EUIPO (syr korbáčovitého tvaru) 75

2019/C 328/84 Vec T-572/19: Žaloba podaná 16. augusta 2019 — Muratbey Gida/EUIPO (syr korbáčovitého tvaru) 75

2019/C 328/85 Vec T-577/19: Žaloba podaná 19. augusta 2019 — Leinfelder Uhren München/EUIPO — Schafft (Leinfelder) 76

2019/C 328/86 Vec T-305/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 3. júla 2019 — Red Bull/EUIPO (Zobrazenie rovnobežníka v dvoch farbách) 77

2019/C 328/87 Vec T-227/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Microsemi Europe a Microsemi/Komisia 77

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v *Úradnom vestníku Európskej únie*

(2019/C 328/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 319, 23.9.2019

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 312, 16.9.2019

Ú. v. EÚ C 305, 9.9.2019

Ú. v. EÚ C 295, 2.9.2019

Ú. v. EÚ C 288, 26.8.2019

Ú. v. EÚ C 280, 19.8.2019

Ú. v. EÚ C 270, 12.8.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 27. mája 2019 — WWF Italia o.n.l.u.s. a i./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Vec C-411/19)

(2019/C 328/02)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC a i.

Žalovaní: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 6 smernice 1992/43/EHS ([1]) v spojení so smernicou 2009/47/ES ([2]), ak sa uplatňuje v prejednávanej veci, primárnej vnútroštátnej právnej úprave a s ňou súvisiacej sekundárnej právnej úprave prijatej na jej vykonanie, ako je uvedené [nižšie], ktorá umožňuje orgánu „poslednej inštancie“ príslušnému prijať opatrenie v oblasti zlučiteľnosti predbežného návrhu prác s požiadavkami ochrany životného prostredia, aby v prípade odôvodneného nesúhlasu ministra životného prostredia a ochrany prírodných zdrojov a mora vydal súhlas a teda schválil pokračovanie konania s odvolaním sa na prevažujúci dôležitý verejný záujem, a to napriek stanovisku štátneho orgánu zodpovedného za ochranu životného prostredia, že nie je možné vypracovať prípadné požiadavky a opatrenia na zmiernenie pre varianty schvaľovaného projektu, pre ktoré už bolo vydané záporné stanovisko pri posudzovaní vplyvov na životné prostredie?

2. Bránia uvedené smernice takému riešeniu, ako je to, ktoré bolo prijaté a ktoré s cieľom schváliť predbežný návrh prác podliehajúcich posudzovaniu vplyvov na životné prostredie uprednostňuje uvádzaný „dôležitý verejný záujem“ pred záujmom ochrany životného prostredia, hoci je založený výlučne na vyššej efektívnosti prác, ich súlade najmä s krajinnou, historickou, kultúrnou a sociálno-ekonomickou ochranou a potrebou dokončiť transeurópsku cestnú sieť, v danom prípade TEN-[T] vymedzenú ako „komplexná“, v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1315/2013 z 11. decembra 2013 ([3]), hoci existuje alternatívne riešenie, ktoré už bolo schválené z hľadiska posudzovania vplyvov na životné prostredie?

3. Je v súlade s uvedenými právnymi predpismi [Únie] riešenie, ako je to, ktoré bolo prijaté a ktoré považuje za možné odložiť ďalšie spresnenia a štúdie vplyvu cestného úseku, ktorý nebol schválený z hľadiska účinku na životné prostredie, vrátane posudzovania vplyvov na životné prostredie, do fázy konečného projektu, namiesto toho, aby sa od žiadateľa vyžadovali ďalšie spresnenia a štúdie na zmiernenie hospodárskych a krajinných vplyvov alternatívnej trasy, ktorá naproti tomu už bola schválená z hľadiska požiadaviek ochrany životného prostredia?

4. Za takýchto predpokladov a v prípade kladnej odpovede o zlučiteľnosti riešenia podľa prvej, druhej a tretej otázky [s právom Únie], bránia uvedené smernice riešeniu, ako je to, ktoré bolo prijaté a ktoré nepovažuje za záväzné rozhodnutie o nesúlade s požiadavkami ochrany životného prostredia vydané príslušným orgánom v priebehu schvaľovania predbežného návrhu prác, pričom pristúpenie k dôkladnejšiemu posúdeniu vplyvu na krajinné zložky daného územia a životné prostredie prenecháva až na konečný projekt, s osobitným odkazom na posúdenie vplyvu na životné prostredie a následné určenie vhodných kompenzačných opatrení a opatrení na zmiernenie vplyvov?

5. Bránia uvedené smernice riešeniu, ako je to, ktoré bolo prijaté a v rámci ktorého sa od navrhovateľa zásahu požaduje, aby vo fáze prípravy konečného návrhu prác zapracoval požiadavky, pripomienky a odporúčania z krajinného hľadiska a z hľadiska ochrany životného prostredia, prijaté počas stretnutia jednotlivých služieb, ktoré sa uskutočnilo v súvislosti s predbežným návrhom, hoci v tejto súvislosti orgán zodpovedný za ochranu životného prostredia uviedol, že pre schvaľovaný variant projektu nie je možné vypracovať prípadné požiadavky a opatrenia na zmiernenie?

6. Bránia uvedené smernice riešeniu, ako je to, ktoré bolo prijaté a v rámci ktorého sa od navrhovateľa zásahu vyžaduje predložiť štúdiu o vplyve prác na životné prostredie, vrátane tzv. „primeraného vyhodnotenia“, plne vypracovanú v súlade s platnými právnymi predpismi, na základe ktorej sa uskutoční príslušné posudzovanie vplyvov?

7. Bránia uvedené smernice riešeniu, ako je to, ktoré bolo prijaté v prejednávanej veci a v rámci ktorého bol určený tretí subjekt, Reggione Lazio (región Lazio), odlišný od zvyčajne zodpovedného subjektu (výbor pre posudzovanie vplyvov na životné prostredie v rámci ministerstva životného prostredia), na overenie štúdie o vplyve konečného projektu prác na životné prostredie, a to aj s cieľom určiť prípadné neskoršie opatrenia na zmiernenie a kompenzačné opatrenia nevyhnutné na ochranu a zachovanie zložiek životného prostredia a krajiny na dotknutom území, pričom v zmysle článku 185 ods. 4 a 5 legislatívneho dekrétu č. 163/06 a na dosiahnutie jeho účinkov sa výboru pre posudzovanie vplyvov na životné prostredie v rámci ministerstva životného prostredia ponecháva jedine vyjadriť *a posteriori* svoje stanovisko k súladu konečného projektu dotknutých cestných prác z hľadiska požiadaviek ochrany krajiny a životného prostredia, po uzavretí uvedeného overenia?

---

(1) Smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, 1992, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102).
(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva (Ú. v. EÚ L 20, 2010, s. 7).
(3) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1315/2013 z 11. decembra 2013 o usmerneniach Únie pre rozvoj transeurópskej dopravnej siete a o zrušení rozhodnutia č. 661/2010/EÚ (U. v. EÚ L 348, 2013, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 28. mája 2019 — Blumar SpA/Agenzia delle Entrate

(Vec C-415/19)

(2019/C 328/03)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Blumar SpA

Odporca: Agenzia delle Entrate

Prejudiciálna otázka

Sú zlučiteľné s právnym poriadkom Spoločenstva odsek 1223 jediného článku zákona č. 296 z 27. decembra 2006 (v súčasnosti článok 16a ods. 11 zákona č. 11 zo 4. februára 2005) a DPCM z 23. mája 2007 s ohľadom na článok 108 [odsek] 3 ZFEÚ, ako ho vykladá tzv. judikatúra Deggendorf, rozhodnutie Európskej komisie C (2008)380 Európskej komisie a zásadu proporcionality vyplývajúcu z práva Spoločenstva?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 28. mája 2019 — Roberto Abate SpA/Agenzia delle Entrate

(Vec C-416/19)

(2019/C 328/04)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Roberto Abate SpA

Odporca: Agenzia delle Entrate

Prejudiciálna otázka

Sú zlučiteľné s právnym poriadkom Spoločenstva odsek 1223 jediného článku zákona č. 296 z 27. decembra 2006 (v súčasnosti článok 16a ods. 11 zákona č. 11 zo 4. februára 2005) a DPCM z 23. mája 2007 s ohľadom na článok 108 [odsek] 3 ZFEÚ, ako ho vykladá tzv. judikatúra Deggendorf, rozhodnutie Európskej komisie C (2008)380 Európskej komisie a zásadu proporcionality vyplývajúcu z práva Spoločenstva?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 28. mája 2019 — Commerciale Gicap SpA/Agenzia delle Entrate

(Vec C-417/19)

(2019/C 328/05)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Commerciale Gicap SpA

Odporca: Agenzia delle Entrate

Prejudiciálna otázka

Sú zlučiteľné s právnym poriadkom Spoločenstva odsek 1223 jediného článku zákona č. 296 z 27. decembra 2006 (v súčasnosti článok 16a ods. 11 zákona č. 11 zo 4. februára 2005) a DPCM z 23. mája 2007 s ohľadom na článok 108 [odsek] 3 ZFEÚ, ako ho vykladá tzv. judikatúra Deggendorf, rozhodnutie Európskej komisie C (2008)380 Európskej komisie a zásadu proporcionality vyplývajúcu z práva Spoločenstva?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 29. mája 2019 — Irideos SpA/Poste Italiane SpA

(Vec C-419/19)

(2019/C 328/06)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Irideos SpA

Žalovaná: Poste Italiane SpA

Prejudiciálne otázky

1. Má sa spoločnosť Poste Italiane s.p.a. na základe vyššie uvedených charakteristík klasifikovať ako „verejnoprávny subjekt“ podľa článku 3 ods. 1 písm. d) legislatívneho dekrétu č. 50/2016 a referenčných európskych smerníc (2014/23/EÚ ([1]), 2014/24//EÚ ([2]) a 2014/25//EÚ ([3]))?

2. Musí uvedená spoločnosť ako obstarávateľ vykonávať postup verejného obstarávania iba pri zadaní zmlúv priamo súvisiacich s vlastnou činnosťou vykonávanou v osobitných odvetviach na základe smernice 2014/25/EÚ, v prípade ktorých samotnú povahu verejnoprávneho subjektu treba považovať za zahrnutú do pravidiel časti II zákona o verejnom obstarávaní, zatiaľ čo pre zmluvnú činnosť nepatriacu do uvedených odvetví platí úplná zmluvná voľnosť a výlučne súkromnoprávne pravidlá pri zohľadnení zásad uvedených v smernici 2014/23/EÚ odôvodnenia 21 a článku 16 [cit. rozsudok spojenej komory Corte di cassazione (Kasačný súd) č. 4899 z roku 2018 a v poslednej časti, cit. rozsudok pléna Consiglio di Stato (Štátna rada) č. 16 z roku 2011]?

3. Pokiaľ ide naproti tomu o zmluvy, ktoré nesúvisia s vlastnými činnosťami vykonávanými v osobitných odvetviach, vzťahuje sa na túto spoločnosť, ak spĺňa podmienky na to, aby sa považovala za verejnoprávny subjekt, naďalej všeobecná smernica 2014/24/EÚ (a teda pravidlá upravujúce postupy verejného obstarávania), aj keď prevažne vykonáva podnikateľskú činnosť v podmienkach hospodárskej súťaže, hoci k tomu dospela postupným vývojom od svojho založenia, čo, ako vyplýva z rozsudku z 10. apríla 2008, C-393/06, Ing. Aigner, bráni inému výkladu smernice 2014/24/EÚ na zmluvy uzatvorené verejnými obstarávateľmi, pričom odôvodnenie 21 a článok 16 smernice 2014/23/EÚ na druhej strane obsahujú len nepriame kritérium, ktoré umožňuje vylúčiť povahu verejnoprávneho subjektu v prípade podnikov, ktoré pôsobia v bežných trhových podmienkach, pričom na základe spoločného výkladu uvedených ustanovení je v každom prípade zjavné, že sa v prvom rade zohľadňuje fáza založenia subjektu, ktorý má plniť „*požiadavky všeobecného záujmu*“ (ktoré v prejednávanej veci pretrvávajú a ešte nezanikli)?

4. Má sa pojem „funkčný vzťah“, pokiaľ ide o službu osobitného verejného záujmu, v prípade kancelárskych priestorov, v ktorých sa vykonávajú činnosti týkajúce sa osobitného odvetvia spoločne s rôznymi inými činnosťami, chápať v širšom zmysle [ako vyplýva z doterajšej judikatúry vnútroštátnych súdov v súlade s vyššie uvedeným rozsudkom pléna Consiglio di Stato (Štátna

rada) č. 16/2011], čo je v tejto poslednej uvedenej súvislosti v rozpore so zásadami vyplývajúcimi z odôvodnenia 16, ako aj z článkov 6 a 13 smernice 2014/25/EÚ, ktoré s cieľom určiť uplatniteľnú vnútroštátnu právnu úpravu odkazujú na pojem „*určenie*“ *jednej* z činností, na ktoré sa vzťahuje zákon o verejnom obstarávaní? Je teda potrebné spresniť, či môžu byť „*určenými*“ činnosťami dotknutého osobitného odvetvia — aj s uvoľnenými obmedzujúcimi podmienkami, ktoré sú vlastné pre osobitné alebo vylúčené odvetvia — všetky prevádzkové činnosti tohto odvetvia v súlade s úmyslom verejného obstarávateľa (vrátane zmlúv týkajúcich sa riadnej a mimoriadnej údržby, čistiacich prác, zariaďovania, služby vrátnice a stráženia kancelárskych priestorov alebo iných foriem ich využívania, ak sa chápu ako služby zákazníkom), pričom skutočne súkromnoprávnej povahy zostávajú jedine „*nesúvisiace*“ činnosti, ktoré môže verejnoprávny alebo súkromnoprávny subjekt voľne vykonávať v úplne iných oblastiach, výlučne podľa pravidiel občianskeho zákonníka a v súlade s judikatúrou vnútroštátnych súdov (príkladom tohto posledného uvedeného druhu sú bankové služby spoločnosti Poste Italiane, ale to isté nemožno povedať napríklad v súvislosti s dodávaním a používaním nástrojov elektronickej komunikácie, pokiaľ slúžia na zabezpečenie celého rozsahu činností tejto skupiny spoločností, aj keď sú nevyhnutné predovšetkým pre bankovú činnosť)? Nezdá sa okrem toho zbytočné zdôrazniť „*nerovnováhu*“ vyvolanú v súčasnosti prevažujúcim reštriktívnym výkladom, ktorý do riadenia porovnateľných alebo príbuzných odvetví zavádza celkom odlišné pravidlá pre zadávanie zákaziek na stavebné práce a služby: na jednej strane podrobné záruky uložené zákonom o verejnom obstarávaní na identifikovanie druhej zmluvnej strany a na druhej strane úplná zmluvná voľnosť podnikateľa, ktorý môže voľne uzatvárať zmluvy výlučne podľa svojich vlastných hospodárskych záujmov bez akýchkoľvek záruk transparentnosti, ktoré sa vyžadujú pre osobitné a vylúčené odvetvia?

5. Môže byť spôsob vyhlásenia verejného obstarávania — ktoré bolo uverejnené tak na vnútroštátnej úrovni, ako aj na úrovni Únie — v zmysle zákona o verejnom obstarávaní relevantný v súvislosti so stanovením oblasti určenia zákazky, alebo v súvislosti s určením, či patrí do príslušného osobitného odvetvia v zmysle širokého poňatia pojmu „*funkčný vzťah*“ uvedeného v otázke č. 4 vyššie, alebo — subsidiárne — môže sa námietka nedostatku právomoci správneho súdu vznesená tým istým subjektom, ktorý vyhlásil toto verejné obstarávanie, alebo subjektom, ktorý bol v tomto verejnom obstarávaní úspešným uchádzačom, považovať za zneužitie práva v zmysle článku 54 Charty základných práv Európskej únie, ako konanie, ktoré bez toho, aby mohlo mať samé osebe vplyv na rozdelenie právomocí [pozri v tomto zmysle napr. citovaný rozsudok pléna Consiglio di Stato (Štátna rada) č. 16/2011], je prinajmenšom relevantné na účely náhrady škody a trov konania, keďže ide o zásah do legitímnej dôvery účastníkov samotného verejného obstarávania, ktorí neuspeli a sú žalobcami v súdnom konaní?

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ z 26. februára 2014 o udeľovaní koncesií (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 1).
([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).
([3]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/25/EÚ z 26. februára 2014 o obstarávaní vykonávanom subjektmi pôsobiacimi v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb a o zrušení smernice 2004/17/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 243).

Odvolanie podané 5. júna 2019: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. proti rozsudku Všeobecného súdu z 19. marca 2019 v spojených veciach T-282/16 a T-283/16, Inpost Paczkomaty a Inpost/Komisia

(Vec C-431/19 P)

(2019/C 328/07)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Odvolateľka: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (v zastúpení: D. Doktór, radca prawny)

Ďalší účastníci odvolacieho konania: Európska komisia, Poľská republika

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil rozsudok Všeobecného súdu,

— zrušil predmetné rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov tohto konania, ako aj konania pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod: porušenie článku 106 ods. 2 Zmluvy — chybné konštatovanie, že boli splnené požiadavky bodu 19 (odsek 2.6) Rámca [Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011)]; porušenie zásad zmluvy o zadaní verejnej zákazky (zákaz diskriminácie, rovnosť zaobchádzania a zásada transparentnosti) a nesprávny výklad článku 7 ods. 2 smernice 97/67/ES (poštová smernica). Metódy financovania poskytovania univerzálnych služieb uplatňované členskými štátmi musia byť v súlade tak so zásadami zákazu diskriminácie, rovnosti zaobchádzania a transparentnosti (vrátane voľby poskytovateľa univerzálnej poštovej služby v súťaži) vyplývajúcimi z ustanovení ZFEÚ o slobodách na vnútornom trhu, ako aj s článkom 106 ods. 2 ZFEÚ, čo v predmetnej veci nie je splnené.

Druhý odvolací dôvod: Porušenie článku 106 ods. 2 Zmluvy — chybné konštatovanie, že boli splnené požiadavky bodu 14 (odsek 2.2) a bodu 60 (odsek 2.10) Rámca [Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011)]. Aj keď povinnosť poskytovať služby vo verejnom záujme, ktorá bola zverená poľskej pošte (Poczta Polska), zodpovedá požiadavkám stanoveným v poštovej smernici, nie je nevyhnutné ako dôkaz pre presné zistenie potreby univerzálnej služby uskutočniť verejné konzultácie alebo použiť iný vhodný prostriedok na účely zohľadnenia záujmov používateľov a poskytovateľov služieb.

Tretí odvolací dôvod: Porušenie článku 106 ods. 2 Zmluvy — chybné konštatovanie, že boli splnené požiadavky bodu 52 (odsek 2.9) Rámca [Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011)], ako aj porušenie článku 7 ods. 1, 3 a 5 smernice 97/67/ES. Všeobecný súd sa nesprávne domnieval, že kompenzačný fond spĺňa požiadavku nediskriminácie v súvislosti s jednotnou maximálnou sadzbou vo výške 2 % z príjmov poskytovateľa univerzálnych služieb alebo s nimi rovnocenných služieb; táto percentuálna sadzba povinných vkladov poskytovateľov platí jednotne pre všetkých účastníkov trhu, čo je diskriminačné, keďže situácia poskytovateľov univerzálnych služieb a situácia poskytovateľov rovnocenných služieb nie je rovnaká. Okrem toho Všeobecný súd nesprávne predpokladal, že kompenzačný fond spĺňa tiež požiadavku proporcionality.

Pri konzultáciách o okolnostiach zmeny zákona sa podmienky kompenzačného fondu značne líšili od podmienok napokon stanovených percentuálnou sadzbou, a teda nemožno predpokladať, že zriadenie fondu bolo predmetom konzultácií.

Podľa predpokladov pre financovanie univerzálnej služby nie je nevyhnutné skúmať, či vzniknuté netto náklady predstavovali neprimeranú záťaž pre poskytovateľa univerzálnej služby. Automatické spájanie financovania služby so vznikom účtovných strát pri univerzálnych službách nemôže byť považované za splnenie požiadaviek poštovej smernice.

Štvrtý odvolací dôvod: Porušenie článku 7 ods. 1 poštovej smernice — akceptovaním skutočnosti, že náklady univerzálnej služby sa financujú viacerými výlučnými a osobitnými právami, ktoré boli priznané poľskej pošte. Podľa článku 7 ods. 1 poštovej smernice členské štáty už neposkytujú na zriadenie a poskytovanie poštových služieb žiadne výlučne alebo osobitné práva ani ich už neudržujú v platnosti. Výlučne alebo osobitné práva priznané poľskej pošte sa však napriek odlišnému názoru Všeobecného súdu nenachádzajú v zozname výnimiek uvedených v poštovej smernici.

Odvolanie podané 5. júna 2019: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. proti rozsudku Všeobecného súdu z 19. marca 2019 v spojených veciach T-282/16 a T-283/16, Inpost Paczkomaty a Inpost/Komisia

(Vec C-432/19 P)

(2019/C 328/08)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Odvolateľka: Inpost S.A. (v zastúpení: W. Knopkiewicz, radca prawny)

Ďalší účastníci odvolacieho konania: Európska komisia, Poľská republika

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil rozsudok Všeobecného súdu,

— zrušil predmetné rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov tohto konania, ako aj konania pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod: porušenie článku 106 ods. 2 Zmluvy — chybné konštatovanie, že boli splnené požiadavky bodu 19 (odsek 2.6) Rámca [Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011)]; porušenie zásad zmluvy o zadaní verejnej zákazky (zákaz diskriminácie, rovnosť zaobchádzania a zásada transparentnosti) a nesprávny výklad článku 7 ods. 2 smernice 97/67/ES (poštová smernica).

Metódy financovania poskytovania univerzálnych služieb uplatňované členskými štátmi musia byť v súlade tak so zásadami zákazu diskriminácie, rovnosti zaobchádzania a transparentnosti (vrátane voľby poskytovateľa univerzálnej poštovej služby v súťaži) vyplývajúcimi z ustanovení ZFEÚ o slobodách na vnútornom trhu, ako aj s článkom 106 ods. 2 ZFEÚ, čo v predmetnej veci nie je splnené.

Druhý odvolací dôvod: Porušenie článku 106 ods. 2 Zmluvy — chybné konštatovanie, že boli splnené požiadavky bodu 14 (odsek 2.2) a bodu 60 (odsek 2.10) Rámca [Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011)]. Aj keď povinnosť poskytovať služby vo verejnom záujme, ktorá bola zverená poľskej pošte (Poczta Polska), zodpovedá požiadavkám stanoveným v poštovej smernici, nie je nevyhnutné ako dôkaz pre presné zistenie potreby univerzálnej služby uskutočniť verejné konzultácie alebo použiť iný vhodný prostriedok na účely zohľadnenia záujmov používateľov a poskytovateľov služieb.

Tretí odvolací dôvod: Porušenie článku 106 ods. 2 Zmluvy — chybné konštatovanie, že boli splnené požiadavky bodu 52 (odsek 2.9) Rámca [Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011)], ako aj porušenie článku 7 ods. 1, 3 a 5 smernice 97/67/ES. Všeobecný súd sa nesprávne domnieval, že kompenzačný fond spĺňa požiadavku nediskriminácie v súvislosti s jednotnou maximálnou sadzbou vo výške 2 % z príjmov poskytovateľa univerzálnych služieb alebo s nimi rovnocenných služieb; táto percentuálna sadzba povinných vkladov poskytovateľov platí jednotne pre všetkých účastníkov trhu, čo je diskriminačné, keďže situácia poskytovateľov univerzálnych služieb a situácia poskytovateľov rovnocenných služieb nie je rovnaká. Okrem toho Všeobecný súd nesprávne predpokladal, že kompenzačný fond spĺňa tiež požiadavku proporcionality.

Pri konzultáciách o okolnostiach zmeny zákona sa podmienky kompenzačného fondu značne líšili od podmienok napokon stanovených percentuálnou sadzbou, a teda nemožno predpokladať, že zriadenie fondu bolo predmetom konzultácií.

Podľa predpokladov pre financovanie univerzálnej služby nie je nevyhnutné skúmať, či vzniknuté netto náklady predstavovali neprimeranú záťaž pre poskytovateľa univerzálnej služby. Automatické spájanie financovania služby so vznikom účtovných strát pri univerzálnych službách nemôže byť považované za splnenie požiadaviek poštovej smernice.

Štvrtý odvolací dôvod: Porušenie článku 7 ods. 1 poštovej smernice — akceptovaním skutočnosti, že náklady univerzálnej služby sa financujú viacerými výlučnými a osobitnými právami, ktoré boli priznané poľskej pošte. Podľa článku 7 ods. 1 poštovej smernice členské štáty už neposkytujú na zriadenie a poskytovanie poštových služieb žiadne výlučne alebo osobitné práva ani ich už neudržujú v platnosti. Výlučne alebo osobitné práva priznané poľskej pošte sa však napriek odlišnému názoru Všeobecného súdu nenachádzajú v zozname výnimiek uvedených v poštovej smernici.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 5. júna 2019 — Poste Italiane SpA/Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane

(Vec C-434/19)

(2019/C 328/09)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka a odporkyňa v rámci vzájomného návrhu: Poste Italiane SpA

Odporkyňa a navrhovateľka v rámci vzájomného návrhu: Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane

Prejudiciálne otázky

1. Bránia článok 14 ZFEÚ (pôvodne článok 7D Zmluvy, neskôr článok 16 ZES) a článok 106 ods. 2 ZFEÚ (pôvodne článok 90 Zmluvy, neskôr článok 86 ods. 2 ZES), a tiež zaradenie do rámca služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (SVHZ) takej právnej úprave, ako je ustanovenie článku 10 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 504/1992 v spojení s článkom 2 ods. 18 až 20 zákona č. 662/1996, na základe ktorej sa zriaďuje a udržiava — aj po privatizácii služieb „bancoposta“ (vykonávanie bankových transakcií poštou) poskytovaných spoločnosťou Poste Italiane s.p.a. — výhradné postavenie (monopolný zákonný režim) v prospech spoločnosti Poste Italiane s.p.a. vo veci prevádzkovania služby vedenia bežného poštového účtu určeného na výber miestnej dane z nehnuteľnosti (ICI), a to s ohľadom na vývoj vnútroštátnej právnej úpravy v oblasti vyberania daní, ktorá prinajmenšom od roku 1997 umožňuje platiteľom dane, a rovnako orgánom miestnej samosprávy vyrubujúcim daň, využívať slobodne spôsoby platby a výberu daní (vrátane miestnych daní) prostredníctvom bánk?

2. V prípade, že — v rámci odpovede na prvú prejudiciálnu otázku — Súdny dvor uzná, že zriadenie zákonného monopolu je v súlade s charakteristikami SVHZ, bránia článok 106 ods. 2 ZFEÚ (pôvodne článok 90 Zmluvy, neskôr článok 86 ods. 2 ZES) a článok 107 ods. 1 ZFEÚ (pôvodne článok 92 Zmluvy, neskôr článok 87 ZES) v zmysle výkladu týchto ustanovení, ktoré poskytol Súdny dvor v súvislosti s kritériami týkajúcimi sa odlíšenia zákonného opatrenia kompenzujúceho záväzky vyplývajúce zo služby vo verejnom záujme — od neoprávnenej štátnej pomoci (rozsudok Súdneho dvora z 24. júla 2003, C 280/00, Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH) takej právnej úprave, ako je ustanovenie článku 10 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 504/1992 v spojení s článkom 2 ods. 18 až 20 zákona č. 662/1996 a článkom 3 ods. 1 dekrétu prezidenta Talianskej republiky č. 144/2001, ktorá spoločnosti Poste Italiane s.p.a. priznáva právomoc jednostranne stanoviť výšku „poplatku“ zaťažujúceho koncesionára (sprostredkovateľa) pre vyberanie miestnej dane z nehnuteľnosti (ICI) a splatného za každú transakciu súvisiacu s vedením účtu vykonanú na dotknutom bežnom poštovom účte, ktorého majiteľom je koncesionár (sprostredkovateľ), s ohľadom na skutočnosť, že spoločnosť Poste Italiane s.p.a. stanovila rozhodnutím predstavenstva č. 57/1996 výšku uvedeného poplatku na 100 lír, pokiaľ išlo o obdobie 1. apríl 1997 až 31. máj 2001 a 0,23 eura na obdobie po 1. júni 2001?

3. Bráni článok 102 prvý odsek ZFEÚ (pôvodne článok 86 Zmluvy, následne článok 82 ods. 1 ZES), tak, ako ho vykladá Súdny dvor (pozri rozsudky Súdneho dvora z 13. decembra 1991, C 18/88, GB Inno BM; z 25. júna 1998, C 203/96, Chemische Afvaistoffen Dussseldorp BV; zo 17. mája, C 340/99, TNT TRACO s.p.a.) súboru právnych predpisov, aký tvoria článok 2 ods. 18 až 20 zákona č. 662/1996, článok 3 ods. 1 dekrétu prezidenta Talianskej republiky č. 144/2001 a článok 10 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 504/1992, s tým, že koncesionár (sprostredkovateľ) sa musí nutne podriadiť platbe „poplatku“ v takej výške, akú jednostranne určí a/alebo zmení spoločnosť Poste Italiane s.p.a., pričom odstúpenie koncesionára od zmluvy o bežnom poštovom účte automaticky vedie k porušeniu povinnosti stanovenej v článku 10 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 504/1992 a následnému rozporu so záväzkom vyberať ICI, ktorý prijal voči orgánu miestnej samosprávy vyrubujúcemu daň?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 5. júna 2019 — Agenzia delle entrate — Riscossione/Poste Italiane SpA

(Vec C-435/19)

(2019/C 328/10)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka a odporkyňa v rámci vzájomného návrhu: Agenzia delle entrate — Riscossione

Odporkyňa a navrhovateľka v rámci vzájomného návrhu: Poste Italiane SpA

Prejudiciálne otázky

1. Bránia článok 14 ZFEÚ (pôvodne článok 7D Zmluvy, neskôr článok 16 ZES) a článok 106 ods. 2 ZFEÚ (pôvodne článok 90 Zmluvy, neskôr článok 86 ods. 2 ZES), a tiež zaradenie do rámca služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (SVHZ) takej právnej úprave, ako je ustanovenie článku 10 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 504/1992 v spojení s článkom 2 ods. 18 až 20 zákona č. 662/1996, na základe ktorej sa zriaďuje a udržiava — aj po privatizácii služieb „bancoposta“ (vykonávanie bankových transakcií poštou) poskytovaných spoločnosťou Poste Italiane s.p.a. — výhradné postavenie (monopolný zákonný režim) v prospech spoločnosti Poste Italiane s.p.a. vo veci prevádzkovania služby vedenia bežného poštového účtu určeného na výber miestnej dane z nehnuteľnosti (ICI), a to s ohľadom na vývoj vnútroštátnej právnej úpravy v oblasti vyberania daní, ktorá prinajmenšom od roku 1997 umožňuje platiteľom dane, a rovnako orgánom miestnej samosprávy vyrubujúcim daň, využívať slobodne spôsoby platby a výberu daní (vrátane miestnych daní) prostredníctvom bánk?

2. V prípade, že — v rámci odpovede na prvú prejudiciálnu otázku — Súdny dvor uzná, že zriadenie zákonného monopolu je v súlade s charakteristikami SVHZ, bránia článok 106 ods. 2 ZFEÚ (pôvodne článok 90 Zmluvy, neskôr článok 86 ods. 2 ZES) a článok 107 ods. 1 ZFEÚ (pôvodne článok 92 Zmluvy, neskôr článok 87 ZES) v zmysle výkladu týchto ustanovení, ktoré poskytol Súdny dvor v súvislosti s kritériami týkajúcimi sa odlíšenia zákonného opatrenia kompenzujúceho záväzky vyplývajúce zo služby vo verejnom záujme — od neoprávnenej štátnej pomoci (rozsudok Súdneho dvora z 24. júla 2003, C 280/00, Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH) takej právnej úprave, ako je ustanovenie článku 10 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 504/1992 v spojení s článkom 2 ods. 18 až 20 zákona č. 662/1996 a článkom 3 ods. 1 dekrétu prezidenta Talianskej republiky č. 144/2001, ktorá spoločnosti Poste Italiane s.p.a. priznáva právomoc jednostranne stanoviť výšku „poplatku“ zaťažujúceho koncesionára (sprostredkovateľa) pre vyberanie miestnej dane z nehnuteľnosti (ICI) a splatného za každú transakciu súvisiacu s vedením účtu vykonanú na dotknutom bežnom poštovom účte, ktorého majiteľom je koncesionár (sprostredkovateľ), s ohľadom na skutočnosť, že spoločnosť Poste Italiane s.p.a. stanovila rozhodnutím predstavenstva č. 57/1996 výšku uvedeného poplatku na 100 lír, pokiaľ išlo o obdobie 1. apríl 1997 až 31. máj 2001 a 0,23 eura na obdobie po 1. júni 2001?

3. Bráni článok 102 prvý odsek ZFEÚ (pôvodne článok 86 Zmluvy, následne článok 82 ods. 1 ZES), tak, ako ho vykladá Súdny dvor (pozri rozsudky Súdneho dvora z 13. decembra 1991, C 18/88, GB Inno BM; z 25. júna 1998, C 203/96, Chemische Afvaistoffen Dussseldorp BV; zo 17. mája, C 340/99, TNT TRACO s.p.a.) súboru právnych predpisov, aký tvoria článok 2 ods. 18 až 20 zákona č. 662/1996, článok 3 ods. 1 dekrétu prezidenta Talianskej republiky č. 144/2001 a článok 10 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 504/1992, s tým, že koncesionár (sprostredkovateľ) sa musí nutne podriadiť platbe „poplatku“ v takej výške, akú jednostranne určí a/alebo zmení spoločnosť Poste Italiane s.p.a., pričom odstúpenie koncesionára od zmluvy o bežnom poštovom účte automaticky vedie k porušeniu povinnosti stanovenej v článku 10 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 504/1992 a následnému rozporu so záväzkom vyberať ICI, ktorý prijal voči orgánu miestnej samosprávy vyrubujúcemu daň?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemecko) 11. júna 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Frontline Digital GmbH

(Vec C-438/19)

(2019/C 328/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Žalovaná: Frontline Digital GmbH

Prejudiciálne otázky

1. V prípade zmlúv uzavretých na diaľku dodáva sa spotrebiteľovi digitálny obsah v zmysle článku 16 písm. m) smernice 2011/83/EÚ ([1]), ak s obchodníkom uzavrie zmluvu o účasti na internetovej „zoznamke"?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

   Vedie začatie dodávania digitálneho obsahu obchodníkom spotrebiteľovi k zániku práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy podľa článku 16 písm. m) smernice aj vtedy, ak obchodník v rozpore s článkom 8 ods. 7 smernice predtým nezaslal spotrebiteľovi potvrdenie o uzavretí zmluvy obsahujúce údaje uvedené v tomto ustanovení?

   Ak právo spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy v tomto prípade naďalej trvá:

   Treba o tom spotrebiteľa vopred informovať podľa článku 6 ods. 1 písm. k) smernice?

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Španielsko) 7. júna 2019 — Vodafone España S.A.U./Diputación Foral de Guipúzcoa

(Vec C-443/19)

(2019/C 328/12)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Vodafone España S.A.U.

Žalovaná: Diputación Foral de Guipúzcoa

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby ([1]) vykladať v tom zmysle, že tento článok bráni tomu, aby Španielske kráľovstvo, a konkrétne daňovo autonómne historické územie Gipuzkoa, zaťažilo právo telekomunikačného operátora na používanie rádiových frekvencií — na ktoré sa už vzťahuje poplatok za frekvenčné spektrum — všeobecnou daňou z listín a prevodov, ktorá je všeobecne uplatniteľná na administratívne koncesie na majetok vo verejnom vlastníctve a v súlade s provinčnou právnou úpravou, ktorá upravuje uvedenú daň?

([1]) Ú. v. ES L 108, 2002, s. 21; Mim. vyd. 13/029, s. 337.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španielsko) 12. júna 2019 — WT/Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

(Vec C-448/19)

(2019/C 328/13)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca o odvolateľ: WT

Žalovaný a odporca v odvolacom konaní: Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

Prejudiciálna otázka

Súdnemu dvoru Európskej únie sa kladie otázka, či je s článkom 12 smernice Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom ([1]) a, okrem iného, tiež s rozsudkami Súdneho dvora Európskej únie zo 7. decembra 2017 (C-636/16) a z 8. decembra 2011 (C-371/08) zlučiteľný taký výklad, akým je výklad uskutočnený v rozsudkoch španielskeho Tribunal Supremo [Najvyšší súd] č. 191/2019 z 19. februára 2019, odvolacie konanie č. 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), a č. 257/2019 z 27. februára 2019, odvolacie konanie č. 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), podľa ktorého je možné prostredníctvom výkladu smernice 2001/40/ES ([2]) dospieť k záveru, že akýkoľvek štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je držiteľom povolenia na dlhodobý pobyt a ktorý spáchal trestný čin, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody s dolnou hranicou minimálne jedného roka, môže a musí byť vyhostený „automaticky“, to znamená bez toho, aby bolo potrebné posúdiť jeho osobné, rodinné, sociálne alebo pracovné pomery.

([1]) Ú. v. EÚ L 16, 2004, s. 44; Mim. vyd. 19/006, s. 272.

([2]) Smernica Rady 2001/40/ES z 28. mája 2001 o vzájomnom uznávaní rozhodnutí o vyhostení štátnych príslušníkov tretích krajín (Ú. v ES L 149, 2001, s. 34; Mim. vyd. 19/004, s. 107).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španielsko) 12. júna 2019 — YV/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Vec C-452/19)

(2019/C 328/14)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: YV

Žalovaná: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ([1]), najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) vo svojich rozsudkoch 44 až 49 z 23. januára 2019 stanovil ako jednoznačné kritérium pravidlo, že v spotrebiteľských zmluvách o hypotekárnom úvere je nekalá nedohodnutá podmienka, ktorá stanovuje, že všetky výdavky na poskytnutie hypotekárneho úveru má znášať dlžník, pričom jednotlivé položky uvedené v tejto nekalej podmienke, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, sa rozdelia medzi bankovú inštitúciu, ktorá vypracovala zmluvu, a spotrebiteľa, ktorý je dlžníkom, s cieľom obmedziť vrátenie súm zaplatených bez právneho dôvodu na základe uplatnenia vnútroštátnych predpisov?

   Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd) podá výklad, ktorým doplní podmienku vyhlásenú za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, ak jej vypustenie a z neho vyplývajúce účinky nemajú vplyv na ďalšiu existenciu zmluvy o hypotekárnom úvere?

2. Možno sa v súvislosti s článkom 394 LEC ([2]), ktorý stanovuje kritérium objektívneho úspechu, pokiaľ ide o trovy konania, domnievať, že ak sa nekalá podmienka týkajúca sa výdavkov vyhlási za neplatnú, ale účinky tejto neplatnosti sa obmedzia na vyššie uvedené rozdelenie výdavkov, znamená to porušenie zásad efektivity a nezáväznosti vyplývajúcich z práva Európskej únie v prípade, ak sa žalobe vyhovie čiastočne, a možno sa domnievať, že to spôsobuje opačný odstrašujúci účinok, v dôsledku čoho nie sú chránené oprávnené záujmy spotrebiteľov a užívateľov?

([1]) Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288.

([2]) Ley de Enjuiciamiento Civil (občiansky súdny poriadok).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španielsko) 12. júna 2019 — BX/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Vec C-455/19)

(2019/C 328/15)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: BX

Žalovaná: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ([1]), najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) vo svojich rozsudkoch 44 až 49 z 23. januára 2019 stanovil ako jednoznačné kritérium pravidlo, že v spotrebiteľských zmluvách o hypotekárnom úvere je nekalá nedohodnutá podmienka, ktorá stanovuje, že všetky výdavky na poskytnutie hypotekárneho úveru má znášať dlžník, pričom jednotlivé položky uvedené v tejto nekalej podmienke, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, sa rozdelia medzi bankovú inštitúciu, ktorá vypracovala zmluvu, a spotrebiteľa, ktorý je dlžníkom, s cieľom obmedziť vrátenie súm zaplatených bez právneho dôvodu na základe uplatnenia vnútroštátnych predpisov?

   Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd) podá výklad, ktorým doplní podmienku vyhlásenú za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, ak jej vypustenie a z neho vyplývajúce účinky nemajú vplyv na ďalšiu existenciu zmluvy o hypotekárnom úvere?

2. Možno sa v súvislosti s článkom 394 LEC ([2]), ktorý stanovuje kritérium objektívneho úspechu, pokiaľ ide o trovy konania, domnievať, že ak sa nekalá podmienka týkajúca sa výdavkov vyhlási za neplatnú, ale účinky tejto neplatnosti sa obmedzia na vyššie uvedené rozdelenie výdavkov, znamená to porušenie zásad efektivity a nezáväznosti vyplývajúcich z práva Európskej únie v prípade, ak sa žalobe vyhovie čiastočne, a možno sa domnievať, že to spôsobuje opačný odstrašujúci účinok, v dôsledku čoho nie sú chránené oprávnené záujmy spotrebiteľov a užívateľov?

([1]) Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288.

([2]) Ley de Enjuiciamiento Civil (občiansky súdny poriadok).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 19. júna 2019 — All in One Star Ltd

(Vec C-469/19)

(2019/C 328/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka a účastníčka podávajúca kasačný opravný prostriedok: All in One Star Ltd

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 30 smernice (EÚ) 2017/1132 ([1]) vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej na účely zápisu pobočky spoločnosti s ručením obmedzeným so sídlom v inom členskom štáte do obchodného registra je potrebné uviesť výšku základného imania alebo porovnateľnú hodnotu imania?

2. a) Bráni článok 30 smernice (EÚ) 2017/1132 vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej konateľ spoločnosti žiadajúci o zápis pobočky spoločnosti s ručením obmedzeným so sídlom v inom členskom štáte do obchodného registra musí podať vyhlásenie, že v jeho osobe nespočíva žiadna prekážka jeho vymenovania podľa vnútroštátneho práva v podobe súdneho alebo úradného zákazu výkonu profesijnej alebo obchodnej činnosti, ktorá sa celkom alebo čiastočne zhoduje s predmetom podnikania spoločnosti, alebo v podobe právoplatného odsúdenia za určité trestné činy, a že v tejto súvislosti bol poučený notárom, porovnateľným právnym poradcom alebo konzulárnym úradníkom o svojej neobmedzenej povinnosti poskytnúť súdu informácie?

   b) V prípade zápornej odpovede na druhú otázku písm. a):

   Bránia články 49 a 54 ZFEÚ vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej konateľ spoločnosti žiadajúci o zápis pobočky spoločnosti s ručením obmedzeným so sídlom v inom členskom štáte do obchodného registra musí podať takéto vyhlásenie?

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady zo 14. júna 2017 týkajúca sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností (Ú. v. EÚ L 169, 2017, s. 46).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wien (Rakúsko) 21. júna 2019 — IE/Magistrat der Stadt Wien

(Vec C-477/19)

(2019/C 328/17)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Wien

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: IE

Žalovaný: Magistrat der Stadt Wien

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pojem „miesto na oddych“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch ([1]) vykladať v tom zmysle, že sa ním chápu aj medzitým opustené bývalé miesta na oddych?

   V prípade kladnej odpovede na túto otázku:

   Má sa každé medzitým opustené bývalé miesto na oddych klasifikovať ako „miesto na oddych“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch?

   V prípade zápornej odpovede na túto otázku:

   Podľa akých kritérií sa má zistiť, či medzitým opustené bývalé miesto na oddych sa má klasifikovať ako „miesto na oddych“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch?

2. Podľa akých kritérií sa má zistiť, či určité konanie alebo zdržanie sa konania predstavuje zásah do „miesta na oddych“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch?

3. Podľa akých kritérií sa má zistiť, či určité konanie alebo zdržanie sa konania predstavuje taký závažný zásah do „miesta na oddych“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch, že sa má vychádzať z „poškodzovania“ tohto „miesta na oddych“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch?

4. Podľa akých kritérií sa má zistiť, či určité konanie alebo zdržanie sa konania predstavuje taký závažný zásah do „miesta na oddych“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch, že sa má vychádzať z „ničenia“ tohto „miesta na oddych“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch?

5. Má sa pojem „miesto na párenie“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch vykladať v tom zmysle, že sa ním v prvom rade chápe presne určiteľné miesto, na ktorom dochádza k pravidelným aktom párenia v užšom zmysle alebo úkony úzko bezprostredne súvisiace s párením (ako napríklad neresenie), ako aj to, že pod pojem „miesto na párenie“ v druhom rade navyše spadajú všetky presne určiteľné lokality, ktoré sú bezpodmienečne nevyhnutné pre vývoj mladých zvierat, ako napríklad miesta, kde sa kladú vajíčka alebo časti rastlín nevyhnutné pre larválne štádium a štádium húseníc?

   V prípade zápornej odpovede na túto otázku:

   Čo sa má chápať pod pojmom „miesto na párenie“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch, a ako má „miesto na párenie“ priestorovo ohraničiť od iných miest?

6. Podľa akých kritérií sa má zistiť, či určité konanie alebo zdržanie sa konania predstavuje zásah do „miesta na párenie“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch?

7. Podľa akých kritérií sa má zistiť, či určité konanie alebo zdržanie sa konania predstavuje taký závažný zásah do „miesta na párenie“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch, že sa má vychádzať z „poškodzovania“ tohto „miesta na párenie“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch?

8. Podľa akých kritérií sa má zistiť, či určité konanie alebo zdržanie sa konania predstavuje taký závažný zásah do „miesta na párenie“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch, že sa má vychádzať z „ničenia“ tohto „miesta na párenie“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch?

([1]) Smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, 1992, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španielsko) 24. júna 2019 — JF a KG/Bankia S.A.

(Vec C-482/19)

(2019/C 328/18)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: JF a KG

Žalovaná: Bankia S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ([1]), najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) vo svojich rozsudkoch 44 až 49 z 23. januára 2019 stanovil ako jednoznačné kritérium pravidlo, že v spotrebiteľských zmluvách o hypotekárnom úvere je nekalá nedohodnutá podmienka, ktorá stanovuje, že všetky výdavky na poskytnutie hypotekárneho úveru má znášať dlžník, pričom jednotlivé položky uvedené v tejto nekalej podmienke, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, sa rozdelia medzi bankovú inštitúciu, ktorá vypracovala zmluvu, a spotrebiteľa, ktorý je dlžníkom, s cieľom obmedziť vrátenie súm zaplatených bez právneho dôvodu na základe uplatnenia vnútroštátnych predpisov?

   Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd) podá výklad, ktorým doplní podmienku vyhlásenú za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, ak jej vypustenie a z neho vyplývajúce účinky nemajú vplyv na ďalšiu existenciu zmluvy o hypotekárnom úvere?

2. Možno sa v súvislosti s článkom 394 LEC ([2]), ktorý stanovuje kritérium objektívneho úspechu, pokiaľ ide o trovy konania, domnievať, že ak sa nekalá podmienka týkajúca sa výdavkov vyhlási za neplatnú, ale účinky tejto neplatnosti sa obmedzia na vyššie uvedené rozdelenie výdavkov, znamená to porušenie zásad efektivity a nezáväznosti vyplývajúcich z práva Európskej únie v prípade, ak sa žalobe vyhovie čiastočne, a možno sa domnievať, že to spôsobuje opačný odstrašujúci účinok, v dôsledku čoho nie sú chránené oprávnené záujmy spotrebiteľov a užívateľov?

([1]) Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288.

([2]) Ley de Enjuiciamiento Civil (občiansky súdny poriadok).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 26. júna 2019 — OK

(Vec C-492/19)

(2019/C 328/19)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľ: OK

Dotknutý orgán: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Vedľajší účastník konania: Finanzpolizei

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES Európskeho Parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb ([1]) a smernica 2014/67/EÚ ([2]) vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej norme, ktorá za porušenie formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov, akým je porušenie povinnosti uchovávať mzdové podklady alebo porušenie ohlasovacej povinnosti voči Zentrale Koordinationsstelle (ohlásenie ZKO), stanovuje veľmi vysoké pokuty a najmä vysoké minimálne sankcie, ktoré sa ukladajú kumulatívne za každého jednotlivého dotknutého pracovníka?

2. V prípade, že už odpoveď na prvú otázku nebude kladná:

   Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES a smernica 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa za porušenia formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov ukladali kumulatívne pokuty bez ohraničenia ich maximálnej výšky?

3. Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v prípade predčasného ukončenia alebo prerušenia dočasnej činnosti v hostiteľskej krajine vyžaduje povinné ohlásenie zmeny voči ZKO?

4. V prípade, že odpoveď na tretiu otázku bude záporná:

   Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá pre ohlásenie zmeny nestanovuje žiadnu primeranú lehotu?

5. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že dodatočné dodanie vhodných a relevantných dokumentov v primeranej lehote nesplňa požiadavku poskytnutia dokumentov?

6. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že od zahraničného poskytovateľa služieb sa požaduje predloženie dokumentov, ktoré prekračujú rozsah dokumentov uvedených v článku 9 smernice 2014/67/EÚ a nie sú relevantné ani vhodné a vo vnútroštátnom práve bližšie určené, a to mzdové listy, výplatné pásky, mzdové zoznamy, potvrdenia o zrazenej dani, prihlásenia a odhlásenia, zdravotné poistenie, zoznamy ohlásení a započítania mzdových príplatkov, podklady súvisiace s platovou triedou, osvedčenia?

([1]) Ú. v. ES L 18, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 431.
([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 159, 2014, s. 11).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 26. júna 2019 — PL

(Vec C-493/19)

(2019/C 328/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľ: PL

Dotknutý orgán: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Vedľajší účastník konania: Finanzpolizei

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES Európskeho Parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb ([1]) a smernica 2014/67/EÚ ([2]) vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej norme, ktorá za porušenie formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov, akým je porušenie povinnosti uchovávať mzdové podklady alebo porušenie ohlasovacej povinnosti voči Zentrale Koordinationsstelle (ohlásenie ZKO), stanovuje veľmi vysoké pokuty a najmä vysoké minimálne sankcie, ktoré sa ukladajú kumulatívne za každého jednotlivého dotknutého pracovníka?

2. V prípade, že už odpoveď na prvú otázku nebude kladná:

   Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES a smernica 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa za porušenia formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov ukladali kumulatívne pokuty bez ohraničenia ich maximálnej výšky?

3. Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v prípade predčasného ukončenia alebo prerušenia dočasnej činnosti v hostiteľskej krajine vyžaduje povinné ohlásenie zmeny voči ZKO?

4. V prípade, že odpoveď na tretiu otázku bude záporná:

   Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá pre ohlásenie zmeny nestanovuje žiadnu primeranú lehotu?

5. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že dodatočné dodanie vhodných a relevantných dokumentov v primeranej lehote nesplňa požiadavku poskytnutia dokumentov?

6. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že od zahraničného poskytovateľa služieb sa požaduje predloženie dokumentov, ktoré prekračujú rozsah dokumentov uvedených v článku 9 smernice 2014/67/EÚ a nie sú relevantné ani vhodné a vo vnútroštátnom práve bližšie určené, a to mzdové listy, výplatné pásky, mzdové zoznamy, potvrdenia o zrazenej dani, prihlásenia a odhlásenia, zdravotné poistenie, zoznamy ohlásení a započítania mzdových príplatkov, podklady súvisiace s platovou triedou, osvedčenia?

([1]) Ú. v. ES L 18, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 431.
([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 159, 2014, s. 11).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 26. júna 2019 — QM

(Vec C-494/19)

(2019/C 328/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľ: QM

Dotknutý orgán: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Vedľajší účastník konania: Finanzpolizei

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES Európskeho Parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb ([1]) a smernica 2014/67/EÚ ([2]) vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej norme, ktorá za porušenie formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov, akým je porušenie povinnosti uchovávať mzdové podklady alebo porušenie ohlasovacej povinnosti voči Zentrale Koordinationsstelle (ohlásenie ZKO), stanovuje veľmi vysoké pokuty a najmä vysoké minimálne sankcie, ktoré sa ukladajú kumulatívne za každého jednotlivého dotknutého pracovníka?

2. V prípade, že už odpoveď na prvú otázku nebude kladná:

   Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES a smernica 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa za porušenia formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov ukladali kumulatívne pokuty bez ohraničenia ich maximálnej výšky?

3. Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v prípade predčasného ukončenia alebo prerušenia dočasnej činnosti v hostiteľskej krajine vyžaduje povinné ohlásenie zmeny voči ZKO?

4. V prípade, že odpoveď na tretiu otázku bude záporná:

   Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá pre ohlásenie zmeny nestanovuje žiadnu primeranú lehotu?

5. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že dodatočné dodanie vhodných a relevantných dokumentov v primeranej lehote nesplňa požiadavku poskytnutia dokumentov?

6. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že od zahraničného poskytovateľa služieb sa požaduje predloženie dokumentov, ktoré prekračujú rozsah dokumentov uvedených v článku 9 smernice 2014/67/EÚ a nie sú relevantné ani vhodné a vo vnútroštátnom práve bližšie určené, a to mzdové listy, výplatné pásky, mzdové zoznamy, potvrdenia o zrazenej dani, prihlásenia a odhlásenia, zdravotné poistenie, zoznamy ohlásení a započítania mzdových príplatkov, podklady súvisiace s platovou triedou, osvedčenia?

([1]) Ú. v. ES L 18, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 431.
([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 159, 2014, s. 11).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 1. júla 2019 — trestné konanie proti D. Oriolovi Junquerasovi Viesovi

(Vec C-502/19)

(2019/C 328/22)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Oriol Junqueras Vies

Žalobcovia:

Ministerio Fiscal

Abogacía del Estado

Acusación popular ejercida por el partido político VOX

Prejudiciálne otázky

1. Platí článok 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie pred začiatkom „zasadnutia“ pre osobu obvinenú zo závažných trestných činov, ktorá sa nachádza vo väzbe, o ktorej rozhodol súd vzhľadom na skutočnosti, ktoré nastali pred začiatkom volebného postupu, v ktorom bola táto osoba zvolená za poslanca Európskeho parlamentu, ale ktorej súd nepovolil výnimočné prepustenie z väzby, ktoré by jej umožnilo splniť požiadavky stanovené vo vnútroštátnych volebných predpisoch, na ktoré odkazuje článok 8 Aktu o priamych a všeobecných voľbách poslancov Európskeho parlamentu?

2. V prípade kladnej odpovede, ak orgán určený vo vnútroštátnych volebných predpisoch z dôvodu, že zvolený kandidát nesplnil požiadavky stanovené vo volebných predpisoch (prekážka výkonu mandátu vyplývajúca z obmedzenia jeho osobnej slobody z dôvodu, že sa nachádza vo väzbe nariadenej v konaní vedenom pre závažné trestné činy), oznámil Európskemu parlamentu, že tento kandidát nezíska postavenie poslanca, kým nesplní uvedené požiadavky, stále by sa uplatnil extenzívny výklad pojmu „*zasadnutie*“ aj napriek dočasnému prerušeniu jeho očakávania, že zaujme svoje miesto v Parlamente?

3. Ak by z odpovede vyplynulo, že sa má uplatniť extenzívny výklad, v prípade, ak by sa zvolený kandidát nachádzal vo väzbe nariadenej v konaní vedenom pre závažné trestné činy v dostatočnom predstihu pred začiatkom volebného postupu, bol by súdny orgán, ktorý rozhodol o väzbe, vzhľadom na slovné spojenie „*počas ich cesty z miesta a do miesta… zasadnutia [Európskeho parlamentu]*“ použité v článku 9 Protokolu č. 7 povinný úplne, takmer automaticky zrušiť väzbu, aby umožnil plnenie úloh a presuny do Európskemu parlamentu, alebo sa má použiť kritérium týkajúce sa zváženia práv a záujmov, o ktoré ide v konkrétnom prípade, založených na záujme spravodlivosti a riadneho procesu na jednej strane a práv a záujmov týkajúcich sa inštitútu imunity na druhej strane, pokiaľ ide tak o zabezpečenie fungovania a nezávislosti Parlamentu, ako aj o právo zvoleného kandidáta na výkon verejnej funkcie?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht München (Nemecko) 4. júla 2019 — BMW Bayerische Motorenwerke AG/Hauptzollamt München

(Vec C-509/19)

(2019/C 328/23)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht München

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: BMW Bayerische Motorenwerke AG

Žalovaný: Hauptzollamt München

Prejudiciálna otázka

Majú sa náklady na vývoj softvéru, ktorý bol vyhotovený v Európskej únii, ktorý kupujúci bezodplatne poskytol predávajúcemu a ktorý bol nahratý na dovezenú riadiacu jednotku, pripočítať k prevodnej hodnote dovezeného tovaru podľa článku 71 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie ([1]), pokiaľ nie sú zahrnuté v cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo ktorá sa má zaplatiť za dovezený tovar?

([1]) Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko) 9. júla 2019 — NMI Technologietransfer GmbH/EuroNorm GmbH

(Vec C-516/19)

(2019/C 328/24)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: NMI Technologietransfer GmbH

Žalovaná: EuroNorm GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Môže sa spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorá vykonáva hospodársku činnosť, podľa článku 3 ods. 4 prílohy I nariadenia č. 651/2014 ([1]) nepovažovať za malý a stredný podnik (ďalej len „MSP“) už preto, že 90 % jej základného kapitálu je v rukách nadácie podľa občianskeho práva, v ktorej kuratóriu, ktoré nemá oprávnenie konať v mene spoločnosti, sú medzi 17 členmi dvaja zástupcovia ministerstiev, jeden starosta mesta, jeden rektor univerzity, traja profesori z tejto univerzity, jeden rektor ďalšej vysokej školy a jeden je výkonný riaditeľ obchodnej a priemyselnej komory?

2. Sú štátne univerzity a vysoké školy, ako aj nemecké obchodné a priemyselné komory verejnými orgánmi v zmysle článku 3 ods. 4 prílohy I nariadenia č. 651/2014?

3. Sú osoby, ktoré v kuratóriu nadácie pôsobia bezodplatne, verejnými orgánmi v zmysle článku 3 ods. 4 prílohy I nariadenia č. 651/2014 len preto, že majú hlavný pracovný pomer vo verejnom orgáne?

4. Je predpokladom kontroly zo strany verejných orgánov v zmysle článku 3 ods. 4 prílohy I nariadenia č. 651/2014 to, že orgány verejných orgánov môžu na základe nejakého právneho vzťahu členom kuratória, ktorí túto funkciu vykonávajú bezodplatne, nariadiť hlasovať určitým spôsobom?

5. Je predpokladom nepriamej kontroly hlasovacích práv verejnými orgánmi to, že je preukázané, že verejné orgány vplývajú na členov kuratória, aby títo vykonávali svoje hlasovacie právo spôsobom určeným verejnými orgánmi?

6. Ide o nepriamu kontrolu hlasovacích práv verejnými orgánmi už vtedy, keď je daná možnosť, že členovia kuratória, ktorí túto funkciu vykonávajú bezodplatne, pri svojej činnosti v kuratóriu zohľadnia záujmy verejných organizácií, z ktorých pochádzajú?

7. Je predpokladom toho, že podnik „je spoločne kontrolovaný“ v zmysle článku 3 ods. 4 prílohy I nariadenia č. 651/2014 to, že je možné konštatovať spoločnú tvorbu vôle verejných orgánov vo vzťahu k hlasovacím právam?

8. Záleží pri posudzovaní toho, či podnik „je kontrolovaný“ v zmysle článku 3 ods. 4 prílohy I nariadenia č. 651/2014 na tom, ako nadácia realizuje stanovy v praxi, alebo vykladá znenie stanov?

([1]) Nariadenie Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy (Ú. v. EÚ L 187, 2014, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský soud v Ostravě (Česká republika) 9. júla 2019 — ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o./Odvolací finanční ředitelství

(Vec C-520/19)

(2019/C 328/25)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Krajský soud v Ostravě

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o.

Žalovaný: Odvolací finanční ředitelství

Prejudiciálna otázka

Bráni existencia výslovnej vnútroštátnej úpravy o ručení za nezaplatenú daň v podvodnom reťazci orgánom finančnej správy v zamietnutí práva na odpočet dane z pridanej hodnoty takému ručiteľovi podľa existujúcej judikatúry Súdneho dvora EÚ o podvodoch na DPH? Bránia takému postupu v uvedenej situácii článok 17 ods. 1, článok 20, článok 52 ods. 1, článok 52 ods. 6 a článok 54 Charty základných práv Európskej únie?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 9. júla 2019 — Entoma SAS/Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

(Vec C-526/19)

(2019/C 328/26)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Entoma SAS

Žalovaní: Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 1 ods. 2 písm. e) nariadenia [(ES) č. 258/97] z 27. januára 1997 ([1]) vykladať tak, že zaraďuje do jeho pôsobnosti potraviny tvorené celými zvieratami, ktoré sú určené na konzumáciu ako také alebo sa uplatňuje iba na prídavné látky izolované z hmyzu?

([1]) Nariadenie (ES) č. 258/97 Európskeho Parlamentu a Rady z 27. januára 1997 o nových potravinách a nových prídavných látkach (Ú. v. ES L 43, 1997, s. 1; Mim. vyd. 13/018, s. 244).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 10. júla 2019 — F-AG/Finanzamt Y

(Vec C-528/19)

(2019/C 328/27)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: F-AG

Žalovaný: Finanzamt Y

Prejudiciálne otázky

1. Môže si zdaniteľná osoba v prípade okolností ako v konaní vo veci samej, v ktorom zdaniteľná osoba na základe poverenia mesta vykonáva stavebné opatrenia na komunálnej ceste a ktorá od iných zdaniteľných osôb získala plnenia na vybudovanie cesty zverenej obci, na tento účel podľa článku 17 ods. 2 písm. a) šiestej smernice o dani z obratu ([1]) odpočítať daň?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Dochádza za okolností, ako v konaní vo veci samej, v ktorom zdaniteľná osoba z poverenia mesta vykoná stavebné opatrenia na komunálnej ceste, k dodaniu tovaru za úhradu, pri ktorom je povolenie prevádzky kameňolomu protihodnotou za dodanie cesty?

3. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku: Považuje sa za okolností ako v konaní vo veci samej, v ktorom zdaniteľná osoba z poverenia mesta vykoná stavebné opatrenia na komunálnej ceste, bezplatné odovzdanie cesty obci, ktorá sa poskytla na verejné užívanie podľa článku 5 ods. 6 smernice 77/388/EHS, za bezplatné dodanie tovaru, hoci odovzdanie slúži podnikateľským účelom, aby sa zabránilo nezdanenej konečnej spotrebe obce?

([1]) Šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 11. júla 2019 — NM ako správca konkurznej podstaty v konkurznom konaní týkajúcom sa majetku spoločnosti NIKI Luftfahrt GmbH/ON

(Vec C-530/19)

(2019/C 328/28)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Rekurs“: NM ako správca konkurznej podstaty v konkurznom konaní týkajúcom sa majetku spoločnosti NIKI Luftfahrt GmbH

Odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Rekurs“: ON

Prejudiciálne otázky

1. Zodpovedá letecký dopravca, ktorý má podľa článku 5 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 261/2004 ([1]) povinnosť ponúknuť pomoc podľa článku 9 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia, podľa tohto nariadenia za škody v dôsledku poškodenia cestujúceho, ktoré cestujúci utrpel v dôsledku nedbanlivého správania pracovníkov hotela, ktorý poskytol letecký dopravca?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

   Je povinnosť leteckého dopravcu podľa článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 261/2004 obmedzená na sprostredkovanie hotela pre cestujúceho a prevzatie nákladov za ubytovanie alebo je letecký dopravca zodpovedný za ubytovanie ako také?

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa (Lotyšsko) 12. júla 2019 — A/Latvijas Republikas Veselības ministrija

(Vec C-535/19)

(2019/C 328/29)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: A

Ďalší účastník konania o kasačnom opravnom prostriedku: Latvijas Republikas Veselības ministrija

Prejudiciálne otázky

1. Má sa vychádzať z toho, že verejná zdravotná starostlivosť patrí medzi „nemocenské dávky“ v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 883/2004 ([1])?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, sú členské štáty na základe článku 4 nariadenia č. 883/2004 a článku 24 smernice 2004/38 ([2]) oprávnené — s cieľom zabrániť neprimeraným žiadostiam o sociálne dávky stanovené na zabezpečenie zdravotnej starostlivosti — nepriznať také dávky, ktoré sa poskytujú ich štátnym príslušníkom a rodinným príslušníkom občana Únie, ktorý ma postavenie pracovníka, nachádzajúcim sa v rovnakej situácii, občanom Únie, ktorí v uvedenom okamihu nemajú postavenie pracovníka?

3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, sú členské štáty na základe článkov 18 a 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 24 smernice 2004/38 oprávnené — s cieľom zabrániť neprimeraným žiadostiam o sociálne dávky stanovené na zabezpečenie zdravotnej starostlivosti — nepriznať také dávky, ktoré sa poskytujú ich štátnym príslušníkom a rodinným príslušníkom občana Únie, ktorý ma postavenie pracovníka, nachádzajúcim sa v rovnakej situácii, občanom Únie, ktorí v uvedenom okamihu nemajú postavenie pracovníka?

4. Je stav, v ktorom sa občanovi Európskej únie, ktorý uplatní svoje právo na voľný pohyb, neprizná právo prijímať služby verejnej zdravotnej starostlivosti financované štátom vo všetkých členských štátoch dotknutých v prejednávanom prípade, v súlade s článkom 11 ods. 3 písm. e) nariadenia (ES) č. 883/2004?

5. Je stav, v ktorom sa občanovi Európskej únie, ktorý uplatní svoje právo na voľný pohyb, neprizná právo prijímať služby verejnej zdravotnej starostlivosti financované štátom vo všetkých členských štátoch dotknutých v prejednávanom prípade, v súlade s článkom 18, článkom 20 ods. 1 a článkom 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie?

6. Má sa zákonnosť pobytu v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) smernice 2004/38 chápať v tom zmysle, že osobe z nej vyplýva právo na prístup k systému sociálneho zabezpečenia, a tiež v tom zmysle, že môže byť dôvodom na jej vylúčenie zo sociálneho zabezpečenia? Má sa konkrétne v prejednávanom prípade vychádzať z toho, že skutočnosť, že žiadateľ má komplexné zdravotné poistenie, ktoré je jedným z predpokladov zákonnosti pobytu podľa smernice 2004/38, môže byť dôvodom na odmietnutie začleniť ho do systému zdravotnej starostlivosti financovanej štátom?

---

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72).

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 2004, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht München I (Nemecko) 15. júla 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Telefonica Germany GmbH & Co.OHG

(Vec C-539/19)

(2019/C 328/30)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht München I

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Žalovaná: Telefonica Germany GmbH & Co.OHG

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 6a a 6e ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 531/2012 (1) vykladať v tom zmysle, že poskytovatelia mobilných komunikácií musia všetkých zákazníkov k 15. júnu 2017 automaticky presunúť do regulovanej tarify podľa článku 6a nariadenia (EÚ) č. 531/2012, nezávisle od toho, či títo spotrebitelia mali dovtedy regulovanú tarifu alebo špeciálnu, takzvanú alternatívnu roamingovú tarifu?

---

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 531/2012 z 13. júna 2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 172, 2012, s. 10), zmeneného nariadením EÚ 2015/2120 (Ú. v. EÚ L 310, 2015, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 16. júla 2019 — Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG/Hauptzollamt Hamburg

(Vec C-543/19)

(2019/C 328/31)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg

Prejudiciálne otázky

1. Bráni za podmienok sporu vo veci samej oslobodeniu od antidumpingového cla zavedeného v článku 1 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2015/82 ([1]) podľa článku 2 ods. 1 tohto nariadenia skutočnosť, že vo faktúre súvisiacej so záväzkom podľa článku 2 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia nie je uvedené vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2015/87 ([2]) spomenuté v bode 9 prílohy tohto nariadenia, ale rozhodnutie 2008/899/ES ([3])?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Možno v rámci konania o vrátení antidumpingových ciel predložiť faktúru súvisiacu so záväzkom, ktorá spĺňa podmienky uvedené v prílohe vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2015/82, s cieľom dosiahnuť oslobodenie od antidumpingového cla zavedeného v článku 1 tohto nariadenia podľa článku 2 ods. 1 tohto nariadenia?

([1]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2015/82 z 21. januára 2015, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz kyseliny citrónovej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike po preskúmaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 a čiastočných priebežných preskúmaniach podľa článku 11 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1225/2009 (Ú. v. EÚ L 15, 2015, s. 8)

([2]) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2015/87 z 21. januára 2015, ktorým sa prijímajú záväzky ponúknuté v súvislosti s antidumpingovým konaním týkajúcim sa dovozu kyseliny citrónovej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 15, 2015, s. 75)

([3]) Rozhodnutie Komisie z 2. decembra 2008 ktorým sa prijímajú záväzky ponúknuté v súvislosti s antidumpingovým konaním týkajúcim sa dovozu kyseliny citrónovej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 323, 2008, s. 62)

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 22. júla 2019 — Société ECO TLC/Ministre de la transition écologique et solidaire

(Vec C-556/19)

(2019/C 328/32)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Société ECO TLC

Žalovaný: Ministre de la transition écologique et solidaire

Vedľajší účastník: Fédération des entreprises du recyclage

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 107 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať v tom zmysle, že mechanizmus, ako je opísaný v bodoch 9 až 11 vyššie, ktorým súkromná nezisková ekologická organizácia, ktorá je držiteľom povolenia vydaného orgánmi verejnej moci, vyberá od obchodníkov s určitou kategóriou výrobkov, ktorí s ňou na tento účel podpíšu dohodu, finančné príspevky ako protiplnenie za služby spočívajúce v tom, že v ich mene zabezpečí splnenie povinnosti spracovať odpad pochádzajúci z týchto výrobkov a subjektom povereným triedením odpadu a jeho zhodnocovaním vypláca dotácie, ktorých výška je stanovená v povolení so zreteľom na environmentálne a sociálne ciele, sa musí považovať za štátnu pomoc v zmysle uvedených ustanovení?

Odvolanie podané 2. júla 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) zo 16. mája 2019 v spojených veciach T-836/16 a T-624/17, Poľská republika/Európska komisia

(Vec C-562/19 P)

(2019/C 328/33)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: K. Herrmann, P.-J. Loewenthal)

Ďalší účastníci konania: Poľská republika, Maďarsko

Návrhy odvolateľky

Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil v plnom rozsahu rozsudok Všeobecného súdu (deviata komora) zo 16. mája 2019 v spojených veciach T-836/16 a T-624/17, Poľská republika/Komisia, EU:T:2019:338, a

— zamietol žaloby Poľskej republiky proti Komisii vo veci T-836/16 o neplatnosť rozhodnutia Komisie C(2016) 5596 final z 19. septembra 2016 o štátnej pomoci SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), ktorým sa o začalo konanie vo veci formálneho zisťovania a nariaďuje sa pozastavenie poľskej dane v oblasti maloobchodného predaja, a vo veci T-624/17 o neplatnosť rozhodnutia Komisie (EU) 2018/160 z 30. júna 2017 o štátnej pomoci SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), ktorú poskytlo Poľsko vo veci dane v maloobchodnom sektore, a uložil Poľskej republike povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené na prvom stupni, ako aj v tomto konaní,

— subsidiárne, v prípade, že obidve žaloby nebudú zamietnuté v plnom rozsahu, vrátil vec Všeobecnému súdu na nové rozhodnutie o žalobných dôvodoch, ktoré neboli preskúmané na prvom stupni, a rozhodol, že o trovách konania na prvom stupni a trovách tohto konania o odvolaní sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia uvádza na podporu odvolania dva odvolacie dôvody.

V rámci prvého odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 107 ods. 1 ZFEÚ, keď konštatoval, že poľská daň v oblasti maloobchodného predaja nie je selektívna. Nesprávne právne posúdenie Všeobecného súdu vychádza z nasledujúcich dôvodov:

— po prvé v bodoch 63 až 68 napadnutého rozsudku Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že Komisia sa dopustila pochybenia, keď z definície referenčného rámca vylúčila progresívne sadzby poľskej dane v oblasti maloobchodného predaja. Na rozdiel od tvrdenia Všeobecného súdu je postup zvolený Komisiou v rozhodnutí, ktorým bolo ukončené konanie v súlade s judikatúrou Súdneho dvora. Všeobecný súd sa teda dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri vymedzení referenčného rámca;

— po druhé v bodoch 69 až 78 napadnutého rozsudku Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že Komisia sa dopustila pochybenia, keď neurčila správne cieľ dane v oblasti maloobchodného predaja, vzhľadom na ktorý treba posúdiť porovnateľnú povahu podnikov. Súdny dvor opakovane konštatoval, že na účely porovnateľnosti podnikov je relevantný len daňový cieľ opatrenia, definovaný ako predmet alebo udalosť zdanené dotknutou daňou. Iné neoddeliteľne spojené ciele, ako solventnosť, majú význam len na posúdenie objektívneho odôvodnenia nerovnosti zaobchádzania s porovnateľnými podnikmi. Skutočnosť, že Všeobecný súd konštatoval údajný cieľ prerozdeľovania poľskej dane v oblasti maloobchodného predaja vo fáze posúdenia porovnateľnosti podnikov teda predstavuje nesprávne právne posúdenie.

— po tretie v bodoch 79 až 93 napadnutého rozsudku Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že Komisia sa dopustila pochybenia, keď uviedla, že progresívne sadzby dane v oblasti maloobchodného predaja nie sú odôvodnené cieľom prerozdeľovania. Tvrdenie Všeobecného súdu, že poľská daň v oblasti maloobchodného predaje nie je diskriminačná a slúži na prerozdeľovanie vychádza z nesprávneho predpokladu, že podniky s vysokými príjmami (obratom) sú ziskovejšie, než podniky s nižšími príjmami (obratom). Všeobecný súd sa teda dopustil nesprávneho právneho posúdenia keď uznal, že cieľ prerozdeľovania, ktorý nie je neoddeliteľne spojený s daňou v oblasti maloobchodného predaja, môže odôvodniť nerovnaké zaobchádzanie s podnikmi. Okrem toho, keďže Všeobecný súd vychádzal z tohto nesprávneho predpokladu, preniesol bremeno, pokiaľ ide o odôvodnenie progresívnych daňových sadzieb údajným cieľom prerozdeľovania, z členského štátu na Komisiu, ktorá by musela preukázať, že takéto odôvodnenie neexistuje.

V rámci druhého odvolacieho Komisia uvádza, že Všeobecný súd porušil v bodoch 104 až 109 napadnutého rozsudku článok 108 ods. 2 ZFEÚ a článok 13 ods. 1 nariadenia Rady 2015/1589. Všeobecný súd konštatoval, že Komisia sa dopustila zjavného pochybenia, keď rozhodla o začatí konania vo veci formálneho zisťovania a nariadila pozastavenie poľskej dane v oblasti maloobchodného predaja. Všeobecný súd založil toto tvrdenie na analýze rozhodnutia, ktorým bolo ukončené konanie vo veci formálneho zisťovania. Všeobecný súd sa tým, že použil na rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania rovnaký štandard súdneho preskúmania ako na posúdenie platnosti konečného rozhodnutia, dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Všeobecný súd totiž v prípade rozhodnutia uvedeného ako prvé použil vyšší štandard preskúmania namiesto toho, aby posúdil, či Komisia zjavne nemohla mať pochybnosti o neexistencii selektívnosti spornej dane.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Írsko) 26. júla 2019 — Irish Ferries Ltd/National Transport Authority

(Vec C-570/19)

(2019/C 328/34)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Irish Ferries Ltd

Odporca: National Transport Authority

Prejudiciálne otázky

A. Uplatniteľnosť nariadenia ([1])

1) Uplatňuje sa nariadenie (najmä články 18 a/alebo 19) za okolností, keď cestujúci vykonali rezervácie vopred a uzavreli zmluvy o preprave a keď je osobná doprava zrušená s oznámením najmenej sedem týždňov vopred pred plánovaným odchodom z dôvodu omeškania s dodaním nového plavidla prevádzkovateľovi trajektov? Sú v tejto súvislosti niektoré (prípadne všetky) z nasledujúcich skutočností relevantné pre uplatniteľnosť nariadenia:

a) dodanie sa nakoniec oneskorilo o 200 dní;

b) prevádzkovateľ trajektov musel zrušiť celú sezónu plavieb;

c) nebolo možné získať žiadne alternatívne plavidlo;

d) prevádzkovateľ trajektov vykonal náhradnú rezerváciu pre viac ako 20 000 cestujúcich na iné plavby alebo im vrátil zaplatené cestovné;

e) plavby sa uskutočňovali na novej trase otvorenej prevádzkovateľom trajektov a na tejto trase neexistovala podobná alternatívna služba?

B. Výklad článku 18 nariadenia

2) Lorsqu'un passager est réacheminé conformément à l'article 18, cela donne-t-il naissance à un nouveau contrat de transport, de sorte que le droit à indemnisation au titre de l'article 19 doit être déterminé en application de ce nouveau contrat et non du contrat de transport initial ?

3) a) Ak je článok 18 uplatniteľný a ak dôjde k zrušeniu plavby a na tejto trase neexistuje žiadna alternatívna služba (t. j. žiadne priame spojenie medzi týmito dvoma prístavmi), predstavuje poskytnutie náhradnej plavby na akejkoľvek inej dostupnej trase alebo trasách zvolených cestujúcim, vrátane „pozemného mosta“ (napr. cesta z Írska do Spojeného kráľovstva trajektom a následná cesta vozidlom, s nákladmi na palivo preplatenými cestujúcemu prevádzkovateľom trajektov, do prístavu v Spojenom kráľovstve s napojením na Francúzsko a odtiaľ do Francúzska, pričom cestujúci má právo voľby trasy) „presmerovanie do konečného cieľového miesta“ na účely článku 18? Ak nie, aké kritériá sa majú použiť na určenie toho, či ide o presmerovanie „za porovnateľných podmienok“?

b) V prípade, že neexistuje žiadna alternatívna plavba na zrušenej trase, v rámci ktorej by bolo možné poškodeného cestujúceho umiestniť na priamu plavbu z pôvodného prístavu nalodenia do konečného cieľového miesta v zmysle zmluvy o preprave, je dopravca povinný uhradiť všetky dodatočné príplatky, ktoré cestujúcemu vznikli v súvislosti s presmerovaním do nového prístavu nalodenia a z neho a/alebo do nového cieľového miesta a z neho?

C. Výklad článku 19 nariadenia

4) a) Môže sa článok 19 uplatniť, keď už bola plavba v skutočnosti zrušená najmenej sedem týždňov pred plánovaným odchodom? Ak sa článok 19 uplatní, uplatní sa aj vtedy, ak sa uplatnil článok 18 a cestujúci bol presmerovaný bez dodatočných príplatkov a/alebo kompenzovaný a/alebo si vybral neskoršiu plavbu?

b) Ak sa článok 19 uplatňuje, čo predstavuje „konečné cieľové miesto“ na účely článku 19?

5) Ak je článok 19 uplatniteľný:

a) ako sa má za takýchto okolností merať doba omeškania?

b) ako sa má pri určovaní výšky náhrady škody vypočítať cena v zmysle článku 19 a zahŕňa táto náhrada škody náklady spojené s doplnkovými službami (napr. kajuty, opatrovanie a prémiové salóny pre cestujúcich)?

D. Výklad článku 20 ods. 4

6) Ak sa nariadenie uplatňuje, predstavujú okolnosti uvedené v prvej otázke „mimoriadne okolnosti, ktorým by sa nedalo zabrániť ani vtedy, ak by sa prijali všetky primerané opatrenia“ na účely článku 20 ods. 4 nariadenia?

E. Výklad článku 24

7) Má článok 24 za následok uloženie záväznej povinnosti každému cestujúcemu, ktorý chce využiť náhradu podľa článku 19 nariadenia, podať sťažnosť do dvoch mesiacov odo dňa, keď sa služba poskytla alebo mala poskytnúť?

F. Výklad článku 25

8) Je jurisdikcia príslušného vnútroštátneho orgánu zodpovedného za presadzovanie nariadenia obmedzená na plavby do prístavov uvedených v článku 25 nariadenia, alebo sa môže rozšíriť aj na spiatočnú plavbu z prístavu iného členského štátu do štátu príslušného vnútroštátneho orgánu?

G. Výklad rozhodnutia a oznámení

9) a) Aké zásady a pravidlá práva Únie by mal vnútroštátny súd uplatniť pri posudzovaní platnosti rozhodnutia a/alebo oznámení vnútroštátneho orgánu zodpovedného za presadzovanie s ohľadom na článok 16, 17, 20 a/alebo 47 charty ([2]) a/alebo zásady proporcionality, právnej istoty a rovnakého zaobchádzania?

b) Je kritérium neprimeranosti, ktoré by mal vnútroštátny súd uplatniť, kritériom, pri ktorom došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu?

H. Výklad nariadenia 1177/2010

10) Táto otázka vzniká iba v závislosti od odpovedí na predchádzajúce otázky. Je nariadenie 1177/2010 platné z hľadiska práva Únie, najmä so zreteľom na:

a) články 16, 17 a 20 Charty?

b) skutočnosť, že leteckí dopravcovia nemajú povinnosť zaplatiť náhradu, ak informujú cestujúceho o zrušení letu aspoň dva týždne pred plánovaným časom odletu [článok 5 ods. 1 písm. c) bod i) nariadenia č. 261/2004 ([3])]?

c) zásady proporcionality, právnej istoty a rovnakého zaobchádzania?

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1177/2010 z 24. novembra 2010 o právach cestujúcich v námornej a vnútrozemskej vodnej doprave, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 334, 2010, s. 1)

([2]) Charta základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 326, 2012, s. 391)

([3]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1)

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom (Spojené kráľovstvo) 30. júla 2019 — X/Kuoni Travel Ltd

(Vec C-578/19)

(2019/C 328/35)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: X

Odporkyňa: Kuoni Travel Ltd

Prejudiciálne otázky

1. V prípade, že došlo k nesplneniu alebo k nesprávnemu plneniu povinností vyplývajúcich zo zmluvy o poskytnutí balíka dovolenkových služieb, ktorá bola uzavretá medzi spotrebiteľom a organizátorom alebo maloobchodníkom a vzťahuje sa na ňu smernica Rady 90/314/EHS ([1]) z 13. júna 1990 o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb, pričom uvedené nesplnenie alebo nesprávne plnenie je výsledkom konania zamestnanca hotelovej spoločnosti, ktorá poskytuje služby vyplývajúce zo zmluvy,

   a) existuje priestor na uplatnenie obrany uvedenej v druhej časti tretej zarážky článku 5 ods. 2 [tejto smernice] a ak áno,

   b) aké sú kritériá, podľa ktorých má vnútroštátny súd posúdiť, či sa uvedená obrana uplatňuje?

2. Má sa v prípade, že organizátor alebo maloobchodník uzavrie so spotrebiteľom zmluvu o poskytnutí balíka dovolenkových služieb, na ktorú sa vzťahuje smernica 90/314/EHS, pričom služby podľa uvedenej zmluvy poskytuje hotelová spoločnosť, považovať zamestnanec tejto hotelovej spoločnosti za „dodávateľa služieb“ na účely obrany podľa článku 5 ods. 2 tretej zarážky tejto smernice?

([1]) Ú. v. ES L 158, 1990, s. 59; Mim. vyd. 13/003, s. 132.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of the United Kingdom (Spojené kráľovstvo) 30. júla 2019 — R (o odvolaní Association of Independent Meat Supplier a i.)/The Food Standards Agency

(Vec C-579/19)

(2019/C 328/36)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: R (o odvolaní Association of Independent Meat Supplier a i.)

Odporkyňa: The Food Standards Agency

Prejudiciálne otázky

1. Bránia nariadenia (ES) č. 854 ([1]) a č. 882 ([2]) postupu, podľa ktorého Justice of the Peace (zmierovací sudca) v súlade s článkom 9 Food Safety Act 1990 (zákon o bezpečnosti potravín z roku 1990) rozhoduje vo veci samej a na základe dôkazov podaných znalcami vybranými každým účastníkom konania, či jatočné telo nespĺňa požiadavky na bezpečnosť potravín?

2. Povoľuje nariadenie (ES) č. 882 právo podať odvolanie v súvislosti s rozhodnutím Official Veterinarian (úradný veterinárny lekár) podľa článku 5 ods. 2 nariadenia (ES) č. 854 o nepožívateľnosti mäsa z jatočného tela pre ľudskú spotrebu, a ak áno, aký prístup by sa mal uplatniť na preskúmanie rozhodnutia úradného veterinárneho lekára v rámci odvolacieho konania v takomto prípade?

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa ustanovujú osobitné predpisy na organizáciu úradných kontrol produktov živočíšneho pôvodu určených na ľudskú spotrebu (Ú. v. EÚ L 139, 2004, s. 206; Mim. vyd. 03/045, s. 75).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá (Ú. v. EÚ L 165, 2004, s. 1; Mim. vyd. 03/045, s. 200).

Odvolanie podané 16. augusta 2019: John Dalli proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) zo 6. júna 2019 vo veci T-399/17, Dalli/Komisia

(Vec C-615/19 P)

(2019/C 328/37)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: John Dalli (v zastúpení: L. Levi, avocate, S. Rodrigues, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol, že návrh vo veci T-399/17 je prípustný a odôvodnený a v dôsledku toho uložil:

  — povinnosť nahradiť ujmu, najmä majetkovú, ktorej výška sa predbežne odhaduje na 1 000 000 eur,

  — žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania,

— Európskej komisii povinnosť nahradiť všetky trovy odvolacieho konania a konania na prvom stupni.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod je založený na viacerých nesprávnych posúdeniach, a to na porušení povinnosti uviesť odôvodnenie a skreslení údajov zo spisu, ktoré spočívajú na odmietnutí prvého žalobného dôvodu týkajúceho sa nezákonnosti rozhodnutia o začatí vyšetrovania.

Po druhé, odvolateľ namieta, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že odmietol druhý žalobný dôvod vychádzajúci z pochybenia charakteru vyšetrovania a nezákonného rozšírenia vyšetrovania.

Po tretie, odvolateľ namieta skreslenie dôkazov a porušenie práva na obhajobu v rozsudku Všeobecného súdu, v ktorom sa odmietol tretí žalobný dôvod vychádzajúci z porušenia zásad zhromažďovania dôkazov, skreslenia a falšovania dôkazov.

Po štvrté, odvolateľ namieta skreslenie skutočností a dôkazov a nesprávne právne posúdenie spočívajúce na tom, že Všeobecný súd odmietol štvrtý žalobný dôvod vychádzajúci z porušenia práva na obhajobu, článku 4 rozhodnutia Komisie 1999/396 ([1]) a článku 18 pokynov OLAFa.

Po piate, odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, tým, že porušil povinnosť uviesť odôvodnenie a skreslil dôkazy, keď odmietol piaty žalobný dôvod vychádzajúci z porušenia článku 11 nariadenia (ES) č. 1073/1999 ([2]) a článku 13 ods. 5 rokovacieho poriadku dozorného výboru.

Po šieste, odvolateľ namieta niekoľko nesprávnych právnych posúdení a skreslenie dôkazov v rozsudku Všeobecného súdu, ktorým sa odmietol šiesty žalobný dôvod vychádzajúci z porušenia zásady prezumpcie neviny, porušenia článku 8 nariadenia č. 1073/1999 a článku 339 ZFEÚ a porušenia práva na ochranu osobných údajov.

Po siedme, odvolateľ namieta skreslenie návrhu, dôkazu a nesprávne právne posúdenie spočívajúce na tom, že Všeobecný súd dospel k záveru, že odvolateľ nepreukázal existenciu nemajetkovej ujmy.

([1]) Rozhodnutie Komisie z 2. júna 1999 o podmienkach vnútorných vyšetrovaní pri boji proti podvodu, korupcii a ostatným protiprávnym konaniam poškodzujúcim záujmy spoločenstva (Ú. v. ES L 149, 1999, s. 57; Mim. vyd. 01/003, s. 118).

([2]) Nariadenie (ES) č. 1073/1999 Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) (Ú. v. ES L 136, 1999, s. 1; Mim. vyd. 01/003, s. 91).

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 2. júla 2019 — Mahmoudian/Rada

(Vec T-406/15) ([1])

(„Mimozmluvná zodpovednosť — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike — Zmrazenie finančných prostriedkov — Obmedzenie vstupu na územie členských štátov — Náhrada škody, ktorá údajne vznikla v dôsledku zápisu a ponechania mena žalobcu na zoznamoch osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia — Majetková škoda — Nemajetková ujma“)

(2019/C 328/38)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Fereydoun Mahmoudian (Teherán, Irán) (v zastúpení: A. Bahrami a N. Korogiannakis, avocats)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: R. Liudvinaviciute-Cordeiro a M. Bishop, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne A. Aresu a D. Gauci, neskôr A. Aresu a R. Tricot, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba na základe článku 268 ZFEÚ o náhradu škody, ktorá žalobcovi údajne vznikla v dôsledku prijatia rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 39), vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 25), rozhodnutia Rady 2010/644/SZBP z 25. októbra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP (Ú. v. EÚ L 281, 2010, s. 81), a nariadenia Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, 2010, s. 1), ktorými bolo meno žalobcu zapísané a ponechané na zoznamoch osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahovali reštriktívne opatrenia

Výrok rozsudku

1. Rada Európskej únie je povinná zaplatiť pánovi Fereydounovi Mahmoudianovi 71 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpel.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3. Pán Fereydoun Mahmoudian, Rada a Parlament znášajú svoje vlastné trovy konania jednotlivo.

([1]) Ú. v. EÚ C 337, 12.10.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — CCPL a i./Komisia

(Vec T-522/15) ([1])

(„Hospodárska súťaž — Kartely — Trh s potravinovými obalmi pre maloobchodný predaj — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ — Pripísateľnosť protiprávneho správania — Usmernenia k metóde stanovovania pokút z roku 2006 — Hodnota predaja — Horná hranica pokuty — Proporcionalita — Rovnosť zaobchádzania — Platobná schopnosť“)

(2019/C 328/39)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyne: CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio Emilia, Taliansko), Coopbox group SpA (Reggio Emilia), Poliemme Srl (Reggio Emilia), Coopbox Hispania, SL (Lorca, Španielsko), Coopbox Eastern s. r. o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovensko) (v zastúpení: S. Barriatti a E. Cucchiara, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne F. Jimeno Fernández, A. Biolan a P. Rossi, neskôr F. Jimeno Fernandez, P. Rossi a L. Malferrari, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ v prvom rade na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie C(2015) 4336 final z 24. júna 2015 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec AT.39563 — Potravinové obaly pre maloobchodný predaj) a subsidiárne na zníženie výšky pokút uložených žalobkyniam

Výrok rozsudku

1. Článok 2 ods. 1 písm. f) a g), článok 2 ods. 2 písm. d) a e), ako aj článok 2 ods. 4 písm. c) a d) rozhodnutia Komisie C(2015) 4336 final z 24. júna 2015 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (AT.39563 — Potravinové obaly pre maloobchodný predaj) sa zrušuje.

2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania o nariadenie predbežného opatrenia.

([1]) Ú. v. EÚ C 354, 26.10.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Toshiba Samsung Storage Technology a Toshiba Samsung Storage Technology Korea/Komisia

(Vec T-8/16) ([1])

(„Hospodárska súťaž — Kartely — Trh s optickými diskovými mechanikami — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP — Kartelové dohody týkajúce sa verejných súťaží, ktoré organizovali dvaja výrobcovia počítačov — Porušenie podstatných formálnych náležitostí a práva na obhajobu — Právomoci Komisie — Geografický rozsah porušenia — Jediné a pokračujúce porušenie — Zásada riadnej správy vecí verejných — Usmernenia k metóde stanovovania výšky pokút z roku 2006“)

(2019/C 328/40)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Toshiba Samsung Storage Technology (Tokio, Japonsko) a Toshiba Samsung Storage Technology Korea (Suwon-si, Južná Kórea) (v zastúpení: pôvodne M. Bay, J. Ruiz Calzado, A. Aresu a A. Scordamaglia-Tousis, neskôr M. Bay, J. Ruiz Calzado a A. Aresu, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne N. Khan, A. Biolan a M. Farley, neskôr A. Biolan, M. Farley a A. Cleenewerck de Crayencour, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ v prvom rade na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie C(2015) 7135 final z 21. októbra 2015 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec AT.39639 — Optické diskové mechaniky) a subsidiárne na zníženie pokuty uloženej žalobkyniam

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Toshiba Samsung Storage Technology Corp. a Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.

([1]) Ú. v. EÚ C 98, 14.3.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Janukovyč/Rada

(spojené veci T-244/16 a T-285/17) ([1])

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu na Ukrajine — Zmrazenie finančných prostriedkov — Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa uplatňuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov — Ponechanie mena žalobcu na zozname — Povinnosť Rady overiť, či rozhodnutie orgánu tretieho štátu bolo prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu“)

(2019/C 328/41)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Viktor Fedorovyč Janukovyč (Kyjev, Ukrajina) (v zastúpení: T. Beazley, QC, E. Dean a J. Marjason-Stamp, barristers)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: P. Mahinič a J. P. Hix, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie jednak rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/318 zo 4. marca 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 60, 2016, s. 76), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2016/311 zo 4. marca 2016, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 60, 2016 s. 1), a jednak rozhodnutia Rady (SZBP) 2017/381 z 3. marca 2017, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 58, 2017. s. 34), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2017/374 z 3. marca 2017, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 58, 2017, s. 1), v rozsahu, v akom bolo meno žalobcu ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/318 zo 4. marca 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2016/311 zo 4. marca 2016, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, ako aj rozhodnutie Rady (SZBP) 2017/381 z 3. marca 2017, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/374 z 3. marca 2017, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, sa zrušujú v rozsahu, v akom bolo meno pána Viktora Fedorovyča Janukovyča ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánom, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia.

2. Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli pánovi Janukovičovi.

(1) Ú. v. EÚ C 243 4.7.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — IPPT PAN/Komisia a REA

(Vec T-805/16) (1)

(„Rozhodcovská doložka — Šiesty a siedmy rámcový program v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností — Rozhodnutie o vymáhaní započítaním pohľadávok Únie z titulu plnenia zmlúv — Účinná súdna ochrana — Právo obracať sa na ombudsmana — Rozpočtové nariadenie — Istá povaha pohľadávky — Legitímna dôvera — Zásada zákazu diskriminácie — Zásada riadnej správy vecí verejných — Zneužitie právomoci — Zmluvná zodpovednosť — Audítorská správa — Oprávnené náklady“)

(2019/C 328/42)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk (IPPT PAN) (Varšava, Poľsko) (v zastúpení: M. Le Berre, avocat)

Žalované: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne M. Siekierzyńska a P. Rosa Plaza, neskôr M. Siekierzyńska a F. van den Berghe, splnomocnení zástupcovia) a Výkonná agentúra pre výskum (v zastúpení: S. Payan-Lagrou a V. Canetti, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Waelbroeck a A. Duron, avocats

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobkyňu: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, agent)

Predmet veci

Na jednej strane návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie zo 6. septembra 2016 o vymáhaní jej údajných pohľadávok od žalobcu z titulu dvoch zmlúv uzatvorených v rámci šiesteho rámcového programu Európskeho spoločenstva v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností, a to započítaním so sumami, ktoré Výkonná agentúra pre výskum dlhuje žalobcovi z titulu zmluvy o subvencii uzatvorenej v rámci siedmeho rámcového programu Európskeho spoločenstva v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností, a na druhej strane návrh na základe článku 272 ZFEÚ na určenie neexistencie údajných pohľadávok Komisie z titulu dvoch zmlúv uzatvorených v rámci vyššie uvedeného šiesteho rámcového programu a na uloženie povinnosti Komisii a Výkonnej agentúre pre výskum zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 69 623,94 eura z titulu zmluvy o subvencii uzatvorenej v rámci vyššie uvedeného siedmeho rámcového programu spolu s úrokom z omeškania.

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk (IPPT PAN) znáša dve tretiny svojich vlastných trov konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Výkonná agentúra pre výskum (REA).

3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť jednu tretinu trov konania, ktoré vynaložil IPPT PAN.

4. Poľská republika znáša svoje vlastné trovy konania.

([1]) Ú. v. EÚ C 22, 23.1.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Air France/Komisia

(Vec T-894/16) ([1])

(„Žaloba o neplatnosť — Štátna pomoc — Opatrenia, ktoré vykonalo Francúzsko na podporu letiska Marseille Provence a leteckých spoločností využívajúcich letisko — Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Investičné dotácie — Rozlišovanie letiskových poplatkov uplatniteľných na vnútroštátne lety a na medzinárodné lety — Znížené letiskové poplatky s cieľom podporiť lety z nového terminálu Marseille Provence 2 — Neexistencia osobnej dotknutosti — Neexistencia podstatného zásahu do konkurenčného postavenia — Neprípustnosť“)

(2019/C 328/43)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Société Air France (Tremblay-en-France, Francúzsko) (v zastúpení: R. Sermier, avocat)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: S. Noë, C. Giolito a C. Georgieva-Kecsmar, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Aéroport Marseille Provence SA (Marignane, Francúzsko) (v zastúpení: A. Lepièce, avocat), Ryanair DAC, pôvodne RyanairLtd (Dublin, Írsko) a Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (v zastúpení: E. Vahida a I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocats)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/1698 z 20. februára 2014 o opatreniach SA.22932 (11/C) (ex NN 37/07), ktoré vykonalo Francúzsko na podporu letiska Marseille Provence a leteckých spoločností využívajúcich letisko (Ú. v. EÚ L 260, 2016, s. 1)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.

2. Société Air France znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.

3. Ryanair DAC a Airport Marketing Services Ltd, ako aj Aéroport Marseille Provence SA znášajú svoje vlastné trovy konania.

([1]) Ú. v. EÚ C 46, 13.2.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Transdev a i./Komisia

(Vec T-291/17) ([1])

(„Štátna pomoc — Schéma pomoci zavedená Francúzskom od roku 1994 do roku 2008 — Subvencie na investíciu, ktoré poskytol región Île-de-France — Rozhodnutie, ktorým sa schéma pomoci vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Pojmy ‚existujúca pomoc' a ‚nová pomoc' — Článok 107 ZFEÚ — Článok 108 ZFEÚ — Článok 1 písm. b) body i) a v) nariadenia (EÚ) 2015/1589 — Premlčacia doba — Článok 17 nariadenia 2015/1589 — Povinnosť odôvodnenia")

(2019/C 328/44)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa Transdev (Issy-les-Moulineaux, Francúzsko), Transdev Île de France (Issy-les-Moulineaux), Transports rapides automobiles (TRA) (Villepinte, Francúzsko) (v zastúpení: F. Salat-Baroux, avocat)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/1470 z 2. februára 2017 o schéme pomoci SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), ktorú Francúzsko poskytlo dopravným autobusovým podnikom v regióne Île-de-France (Ú. v. EÚ L 209, 2017, s. 24)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Transdev, Transdev Île de France a Transports rapides automobiles (TRA) znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.

(1) Ú. v. EÚ C 231, 17.7.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Région Île-de-France/Komisia

(Vec T-292/17) (1)

(„Štátna pomoc — Schéma pomoci zavedená Francúzskom od roku 1994 do roku 2008 — Subvencie na investíciu, ktoré poskytol región Île-de-France — Rozhodnutie, ktorým sa schéma pomoci vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Výhoda — Selektívna povaha — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Povinnosť odôvodnenia — Pojmy ‚existujúca pomoc' a ‚nová pomoc' — Článok 108 ZFEÚ — Článok 1 písm. b) body i) a v) nariadenia (EÚ) 2015/1589")

(2019/C 328/45)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Région Île-de-France (Francúzsko) (v zastúpení: J.-P. Hordies, avocat)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/1470 z 2. februára 2017 o schéme pomoci SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), ktorú Francúzsko poskytlo dopravným autobusovým podnikom v regióne Île-de-France (Ú. v. EÚ L 209, 2017, s. 24)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Région Île-de-France znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.

(1) Ú. v. EÚ C 231, 17.7.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Optile/Komisia

(Vec T-309/17) ([1])

(„Štátna pomoc — Schéma pomoci zavedená Francúzskom od roku 1994 do roku 2008 — Subvencie na investíciu, ktoré poskytol región Île-de-France — Rozhodnutie, ktorým sa schéma pomoci vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Pojmy ‚existujúca pomoc' a ‚nová pomoc' — Článok 107 ZFEÚ — Článok 108 ZFEÚ — Článok 1 písm. b) body i) a v) nariadenia (EÚ) 2015/1589 — Premlčacia doba — Článok 17 nariadenia 2015/1589")

(2019/C 328/46)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: F. Thiriez a M. Dangibeaud, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/1470 z 2. februára 2017 o schéme pomoci SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), ktorú Francúzsko poskytlo dopravným autobusovým podnikom v regióne Île-de-France (Ú. v. EÚ L 209, 2017, s. 24)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile), znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.

([1]) Ú. v. EÚ C 249, 31.7.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Ceobus a i./Komisia

(Vec T-330/17) ([1])

(„Štátna pomoc — Schéma pomoci zavedená Francúzskom od roku 1994 do roku 2008 — Subvencie na investíciu, ktoré poskytol región Île-de-France — Rozhodnutie, ktorým sa schéma pomoci vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Pojmy ‚existujúca pomoc' a ‚nová pomoc' — Článok 107 ZFEÚ — Článok 108 ZFEÚ — Článok 1 písm. b) body i) a v) nariadenia (EÚ) 2015/1589 — Premlčacia doba — Článok 17 nariadenia 2015/1589")

(2019/C 328/47)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Ceobus (Génicourt, Francúzsko) a ostatní žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe rozsudku (v zastúpení: pôvodne D. de Combles de Nayves, neskôr F. Segalen, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: L. Armati, C. Georgieca-Kecsmar a T. Mxian Rusche, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/1470 z 2. februára 2017 o schéme pomoci SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), ktorú Francúzsko poskytlo dopravným autobusovým podnikom v regióne Île-de-France (Ú. v. EÚ L 209, 2017, s. 24)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Ceobus a ostatní žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe, znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.

([1]) Ú. v. EÚ C 231, 17.7.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Steifer/EHSV

(Vec T-331/17) ([1])

(„Verejná služba — Úradníci — Dôchodky — Právo na dôchodok nadobudnuté pred nástupom do služby Únie — Prevod do režimu Únie — Započítanie odpracovaných rokov — Vrátenie sumy zodpovedajúcej právom na dôchodok, ktoré neboli zohľadnené v systéme Únie výpočtu odpracovaných rokov na účely dôchodku — Neexistencia nových a podstatných skutočností — Neexistencia ospravedlniteľného omylu — Zodpovednosť — Neprípustnosť“)

(2019/C 328/48)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Guy Steifer (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: M.-A. Lucas a M. Bertha, avocats)

Žalovaný: Európsky hospodársky a sociálny výbor (v zastúpení: M. Pascua Mateo, K. Gambino a L. Camarena Januzec, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Troncoso Ferrer a F. M. Hislaire, advokáti)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 270 ZFEÚ po prvé na zrušenie rozhodnutia riaditeľa ľudských a finančných zdrojov EHSV z 21. októbra 2002, ktorým sa zamieta žiadosť žalobcu z 2. októbra 2002 o vrátenie nezapočítanej časti jeho práv na dôchodok prevedených do systému Európskej únie spolu s úrokmi a rozhodnutie uvedeného riaditeľa č. 360/03 A z 15. decembra 2003 o stanovení jeho práv na dôchodok, po druhé na uloženie povinnosti EHSV vrátiť žalobcovi dlžnú sumu, ktorú Office national des pensions (Štátny dôchodkový úrad, Belgicko) periodicky od 1. januára 2004 odvádzal EHSV, a to z dôvodu prevodu týchto práv, a mesačne sumu uvedenej periodickej dlžnej sumy, ktorá bude v budúcnosti vyplatená, a po tretie na náhradu škody, ktorá bola žalobcovi údajne spôsobená v dôsledku jedného z dôvodov uvedeného rozhodnutia, ktorým ho tento riaditeľ nesprávne informoval, že nemá nárok na nijaký belgický dôchodok

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.

2. Pán Guy Steifer je povinný nahradiť trovy konania.

(1) Ú. v. EÚ C 231, 17.7.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — STIF-IDF/Komisia

(Vec T-738/17) (1)

(„Štátna pomoc — Schéma pomoci zavedená Francúzskom od roku 1994 do roku 2008 — Subvencie na investíciu, ktoré poskytol STIF-IDF — Rozhodnutie, ktorým sa schéma pomoci vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Výhoda — Kompenzácia nákladov súvisiacich s plnením záväzkov služby vo verejnom záujme — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Povinnosť odôvodnenia“)

(2019/C 328/49)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Syndicat Transport Île de France (STIF-IDF) (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení:. Le Bret a C. Rydzynski, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/1470 z 2. februára 2017 o schéme pomoci SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), ktorú Francúzsko poskytlo dopravným autobusovým podnikom v regióne Île-de-France (Ú. v. EÚ L 209, 2017, s. 24)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Syndicat Transport Île de France (STIF-IDF) znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.

(1) Ú. v. EÚ C 22, 22.1.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júla 2019 — Nemecko/Komisia

(Vec T-53/18) ([1])

(„Aproximácia právnych predpisov — Nariadenie (EÚ) č. 305/2011 — Nariadenie (EÚ) č. 1025/2012 — Stavebné výrobky — Harmonizované normy EN 13341:2005 + A1:2011 a EN 12285-2:2005 — Povinnosť odôvodnenia“)

(2019/C 328/50)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: pôvodne T. Henze a J. Möller, neskôr J. Möller, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Winkelmüller, F. van Schewick a M. Kottmann, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: C. Hermes a A. Sipos, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba založená na článku 263 ZFEÚ, ktorá obsahuje po prvé návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/1995 zo 6. novembra 2017 o zachovaní odkazu na harmonizovanú normu EN 13341:2005 + A1:2011 — Stabilné termoplastické nádrže pre nadzemné skladovanie vykurovacích olejov pre domácnosti, petroleja a motorovej nafty v Úradnom vestníku Európskej únie podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 (Ú. v. EÚ L 288, 2017, s. 36) a po druhé návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/1996 zo 6. novembra 2017 o zachovaní odkazu na harmonizovanú normu EN 12285-2:2005 — Dielensky vyrobené oceľové nádrže v Úradnom vestníku Európskej únie podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 2011 (Ú. v. EÚ L 288, 2017, s. 39)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Spolková republika Nemecko znáša svoje trovy konania a trovy konania vynaložené Európskou komisiou.

([1]) Ú. v. EÚ C 112, 26.3.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Gollnisch/Parlament

(Vec T-95/18) ([1])

(„Pravidlá o úhrade výdavkov a príspevkov poslancov Európskeho parlamentu — Príspevok na asistenta poslanca Parlamentu/príspevok na asistentskú parlamentnú výpomoc — Vymáhanie neoprávnene vyplatených súm — Sťažnosť — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Právo na obhajobu — Povinnosť odôvodnenia — Skutkový omyl“)

(2019/C 328/51)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Francúzsko) (v zastúpení: B. Bonnefoy-Claudet, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: S. Seyr a M. Ecker, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovaného: Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Bauer, R. Meyer a A. Jensen, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia generálneho tajomníka Parlamentu z 1. júla 2016, ktorým sa žalobcovi uložila povinnosť, aby vrátil sumu 275 984,23 eura, ktorá mu bola neoprávnene vyplatená v rámci príspevkov na asistenta poslanca Parlamentu, a súvisiaceho oznámenia o dlhu z 5. júla 2016, ako aj rozhodnutia predsedníctva Parlamentu z 23. októbra 2017, ktorým sa potvrdzuje rozhodnutie kvestorov zo 14. marca 2017 o zamietnutí sťažnosti proti rozhodnutiu z 1. júla 2016

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Bruno Gollnisch znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskemu parlamentu.

3. Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania.

([1]) Ú. v. EÚ C 142, 23.4.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Klymenko/Rada

(Vec T-274/18) ([1])

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu na Ukrajine — Zmrazenie finančných prostriedkov — Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa uplatňuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov — Ponechanie mena žalobcu na zozname — Povinnosť Rady overiť, či rozhodnutie orgánu tretieho štátu bolo prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu“)

(2019/C 328/52)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Oleksandr Viktorovyč Klymenko (Moskva, Rusko) (v zastúpení: M. Phelippeau, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: A. Vitro a P. Mahnič, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/333 z 5. marca 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 63, 2018, s. 48), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2018/326 z 5. marca 2018, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 63, 2018, s. 5), v rozsahu, v akom bolo meno žalobcu ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/333 z 5. marca 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/326 z 5. marca 2018, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, sa zrušujú v rozsahu, v akom bolo meno pána Oleksandra Viktorovyča Klymenka ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia.

2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.

([1]) Ú. v. EÚ C 249, 16.7.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Pšonka/Rada

(Vec T-285/18) ([1])

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Obmedzujúce opatrenia prijaté vzhľadom na situáciu na Ukrajine — Zmrazenie finančných prostriedkov — Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov — Ponechanie mena žalobcu na zozname — Povinnosť Rady overiť, či orgán tretieho štátu pri prijatí rozhodnutia dodržal právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu“)

(2019/C 328/53)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobca: Viktor Pavlovyč Pšonka (Kyjev, Ukrajina) (v zastúpení: M. Mleziva, avocat)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: V. Piessevaux a R. Pekař, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba založená na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/333 z 5. marca 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 63, 2018, s. 48) a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2018/326 z 5. marca 2018, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 63, 2018, s. 5), v rozsahu, v akom bolo meno žalobcu ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/333 z 5. marca 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/326 z 5. marca 2018, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine sa zrušujú v rozsahu, v akom bolo meno Viktora Pavlovyča Pšonku ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia.

2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.

(1) Ú. v. EÚ C 249, 16.7.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Pšonka/Rada

(Vec T-289/18) (1)

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Obmedzujúce opatrenia prijaté vzhľadom na situáciu na Ukrajine — Zmrazenie finančných prostriedkov — Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov — Ponechanie mena žalobcu na zozname — Povinnosť Rady overiť, či orgán tretieho štátu pri prijatí rozhodnutia dodržal právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu“)

(2019/C 328/54)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobca: Artem Viktorovyč Pšonka (Kramatorsk, Ukrajina) (v zastúpení: M. Mleziva, avocat)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: V. Piessevaux a R. Pekař, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba založená na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/333 z 5. marca 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 63, 2018, s. 48) a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2018/326 z 5. marca 2018, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 63, 2018, s. 5), v rozsahu, v akom bolo meno žalobcu ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/333 z 5. marca 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/326 z 5. marca 2018, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine sa zrušujú, v rozsahu, v akom bolo meno Artema Viktorovyča Pšonku ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia.

2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.

(1) Ú. v. EÚ C 249, 16.7.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Hauzenberger/EUIPO (TurboPerformance)

(Vec T-349/18) ([1])

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie TurboPerformance — Absolútny dôvod zmietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 328/55)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Andreas Hauzenberger (Sinzing, Nemecko) (v zastúpení: B. Bittner, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: M. Eberl a D. Hanf, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 5. apríla 2018 (vec R 2206/2017 4) týkajúca sa prihlášky obrazového označenia TurboPerformance ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Andreas Hauzenberger je povinný nahradiť trovy konania.

([1]) Ú. v. EÚ C 259, 23.7.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júla 2019 — Hugo's Hotel/EUIPO — H'ugo's (HUGO'S BURGER Bar)

(Vec T-397/18) ([1])

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie HUGO'S BURGER Bar — Staršia slovná ochranná známka Európskej únie H'ugo's — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 328/56)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Hugo's Hotel Ltd (St. Julians, Malta) (v zastúpení: R. Sladden, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: E. Śliwińska a J. Ivanauskas splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: H'ugo's GmbH (Mníchov, Nemecko)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 2. mája 2018 (vec R 1879/2017-4) týkajúcemu sa námietkového konania medzi spoločnosťami H'ugo's a Hugo's Hotel

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Spoločnosť Hugo's Hotel Ltd je povinná nahradiť trovy konania.

([1]) Ú. v. EÚ C 301, 27.8.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júla 2019 — XF/Komisia

(Vec T-482/18) ([1])

(„Verejná služba — Úradníci — Odmena — Príspevok na usídlenie — Dočasná zmena miesta výkonu práce — Zmena bydliska")

(2019/C 328/57)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: XF (v zastúpení: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: T. Bohr a D. Milanowska, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 270 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Úrad pre správu a úhradu individuálnych nárokov (PMO) z 2. októbra 2017, ktorým tento úrad odmietol priznať žalobcovi príspevok na usídlenie pri jeho presťahovaní a nástupe do funkcie v sídle Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) v Bruseli (Belgicko).

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. XF znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Európskej komisie.

([1]) Ú. v. EÚ C 364, 8.10.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 8. júla 2019 — Lidl Stiftung/EUIPO — Amedei (For you)

(Vec T-480/16) ([1])

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie For you — Rozhodnutie o zamietnutí prihlášky z absolútnych dôvodov zamietnutia — Zánik záujmu na konaní — Zastavenie konania“)

(2019/C 328/58)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Nemecko) (v zastúpení: A. Berger a M. Wolter, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: L. Rampini, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Amedei Srl (Pontedera, Taliansko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 28. apríla 2016 (vec R 851/2015-5) týkajúcemu sa námietkového konania medzi spoločnosťami Amedei a Lidl Stiftung

Výrok

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.

2. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

([1]) Ú. v. EÚ C 402, 31.10.2016.

Uznesenie Všeobecného súdu z 9. júla 2019 — Scaloni a Figini/Komisia

(Vec T-158/18) ([1])

(„Žaloba o náhradu škody — Riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností — Smernica 2014/59/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 806/2014 — Štátna pomoc — Nedodržanie formálnych náležitostí — Článok 76 písm. d) rokovacieho poriadku — Zjavná neprípustnosť“)

(2019/C 328/59)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobcovia: Mario Scaloni (Ancône, Taliansko) a Ennio Figini (Chiaravalle, Taliansko) (v zastúpení: P. Putti, avocat)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: D. Recchia, A. Steiblytė a K.-P. Wojcik, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Európsky parlament (v zastúpení: L. Visaggio a M. Sammut, splnomocnení zástupcovia), Rada Európskej únie (v zastúpení: E. Rebasti a J. Bauerschmidt, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 268 ZFEÚ na náhradu majetkovej ujmy, ktorá bola údajne spôsobená žalobcom z dôvodu, že Komisia odmietla povoliť Talianskej republike, aby zaviedla štátnu pomoc v prospech Banca delle Marche

Výrok

1. Žaloba sa zamieta.

2. Mario Scaloni a Ennio Figini znášajú vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.

3. Európsky parlament a Rada Európskej únie znášajú vlastné trovy konania.

([1]) Ú. v. EÚ C 152, 30.4.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 5. júla 2019 — ArcelorMittal Bremen/Komisia

(Vec T-544/18) ([1])

(„Životné prostredie — Smernica 2003/87/ES — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov — Nariadenie (EÚ) č. 389/2013 — Prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania emisných kvót — Oznámenie zmeny národného alokačného plánu týkajúceho sa Nemecka v období od roku 2013 do roku 2020 — Žiadosť o zmenu národného alokačného plánu evidovaného v Protokole o transakciách Európskej únie — Žaloba na nečinnosť — Pokyny dané ústrednému správcovi Komisiou v priebehu konania — Zánik predmetu sporu — Zastavenie konania“)

(2019/C 328/60)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ArcelorMittal Bremen GmbH (Brémy, Nemecko) (v zastúpení: S. Altenschmidt a D. Jacob, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J.-F. Brakeland a A. Becker, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

V prvom rade návrh na základe článku 265 ZFEÚ na určenie, že Komisia v rozpore s právom nedala ústrednému správcovi pokyn na zavedenie zmeny, ktorú 8. februára 2018 oznámila Spolková republika Nemecko, do národného alokačného plánu evidovaného v Protokole o transakciách Európskej únie (EUTL), čo sa týka zariadenia žalobkyne, a subsidiárne návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie údajného rozhodnutia prijatého Komisiou 31. augusta 2018 týkajúceho sa výzvy žalobkyne zo 14. mája 2018

Výrok

1. Konanie sa zastavuje.

2. Návrh na „pokarhanie“ predstaviteľov Európskej komisie za to, že údajne Všeobecnému súdu predložili nepresné skutočnosti a nesplnili svoju procesnú povinnosť predložiť odôvodnenie v súlade s realitou sa zamieta.

3. Konanie o návrhu Spolkovej republiky Nemecko na vstup vedľajšieho účastníka do konania sa zastavuje.

4. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a trovy konania, ktoré vynaložila spoločnosť ArcelorMittal Bremen GmbH.

5. Spolková republika Nemecko znáša svoje vlastné trovy konania týkajúce sa návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

(1) Ú. v. EÚ C 399, 5.11.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 9. júla 2019 — VodafoneZiggo Group/Komisia

(Vec T-660/18) (1)

(„Žaloba o neplatnosť — Elektronické komunikácie — Článok 7 smernice 2002/21/ES — Veľkoobchodné poskytovanie pevného prístupu — Spoločný významný vplyv na trhu — Špecifické regulačné povinnosti uložené prevádzkovateľom — Navrhované opatrenia sprístupnené národným regulačným orgánom — Pripomienky Komisie — Nezačatie druhej fázy postupu — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Článok 130 rokovacieho poriadku — Neprípustnosť“)

(2019/C 328/61)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: VodafoneZiggo Group BV (Utrecht, Holandsko) (v zastúpení: W. Knibbeler a A. Pliego Selie, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: G. Braun a L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia údajne obsiahnutého v liste z 30. augusta 2018, ktorý Komisia zaslala holandskému regulačnému orgánu, Autoriteit Consument en Markt (Úrad pre spotrebiteľov a trhy, Holandsko), a ktorý obsahoval jej pripomienky podľa článku 7 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108, 2002, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349) k navrhovaným opatreniam, ktoré jej sprístupnil tento úrad (veci NL/2018/2099 a NL/2018/2100)

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.

2. Konanie o návrhoch Holandského kráľovstva, ako aj T-Mobile Netherlands Holding BV, T-Mobile Netherlands BV, T-Mobile Thuis BV a Tele2 Nederland BV na vstup vedľajšieho účastníka do konania sa zastavuje.

3. VodafoneZiggo Group BV znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii s výnimkou trov konania spojených s návrhmi na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

4. VodafoneZiggo Group, Komisia, Holandské kráľovstvo, ako aj T-Mobile Netherlands Holding, T-Mobile Netherlands, T-Mobile Thuis a Tele2 Nederland znášajú svoje vlastné trovy konania spojené s návrhmi na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

(1) Ú. v. EÚ C 4, 7.1.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 4. júla 2019 — romwell/EUIPO (twistpac)

(Vec T-662/18) ([1])

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie twistpac — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2017/1001 — Povinnosť náležitej starostlivosti — Článok 95 ods. 1 nariadenia 2017/1001 — Žaloba zjavne bez akéhokoľvek právneho základu“)

(2019/C 328/62)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: romwell GmbH & Co. KG (Breitscheidt, Nemecko) (v zastúpení: C. Spintig, S. Pietzcker a M. Prasse, avocats)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Söder, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. augusta 2018 (vec R 336/2018 — 2), ktorá sa týka prihlášky slovného označenia twistpac ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok

1. Žaloba sa zamieta.

2. romwell GmbH & Co. KG je povinná nahradiť trovy konania.

([1]) Ú. v. EÚ C 4, 7.1.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Vattenfall Europe Nuclear Energy/Komisia

(Vec T-674/18) ([1])

(„Žaloba o neplatnosť — Štátna pomoc — Šestnásta novela zákona o atómovej energii (Atomgesetz) — Vykonanie rozsudku Bundesverfassungsgericht (nemecký Spolkový ústavný súd) — Spoločnosti prevádzkujúce jadrové elektrárne — Zastavenie prevádzky — Finančná náhrada množstva nevyprodukovanej eletriny — List Komisie — Neexistencia potreby formálneho oznámenia podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Neprípustnosť“)

(2019/C 328/63)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: U. Karpenstein a R. Sangi, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: B. Stromsky a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia údajne obsiahnutého v liste Komisie zo 4. júla 2018 podpísanom zástupcom generálneho riaditeľa Generálneho riaditeľstva Európskej komisie pre hospodársku súťaž a adresovanom Spolkovej republike Nemecko

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.

2. Konanie o návrhu Spolkovej republiky Nemecko na vstup vedľajšieho účastníka do konania sa zastavuje.

3. Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH znáša svoje vlastné trovy konania a trovy konania, ktoré vynaložila Európska komisia.

4. Spolková republika Nemecko, Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH a Komisia znášajú každá svoje vlastné trovy konania týkajúce sa návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

([1]) Ú. v. EÚ C 25, 21.1.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu z 10. júla 2019 — Pilatus Bank/ECB

(Vec T-687/18) ([1])

(„Žaloba o neplatnosť — Hospodárska a menová politika — Prudenciálny dohľad nad úverovými inštitúciami — Opatrenia o pozastavení prijaté vnútroštátnym orgánom dohľadu — Určenie kontaktnej osoby — Obmedzená komunikácia s ECB — Vady konania — Predbežné alebo prípravné akty — Právo na obhajobu — Neprípustnosť“)

(2019/C 328/64)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (v zastúpení: O. Behrends, M. Kirchner a L. Feddern, advokáti)

Žalovaná: Európska centrálna banka (v zastúpení: E. Yoo, M. Puidokas a A. Karpf, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263ZFEÚ na vyhlásenie neplatnosti elektronickej správy ECB z 10. septembra 2018 v rozsahu, v akom ECB požiadala prostredníctvom tejto správy žalobkyňu o zasielanie jej vyjadrení prostredníctvom oprávnenej osoby určenej podľa maltského práva alebo s jej súhlasom

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.

2. Pilatus Bank plc je povinná nahradiť trovy konania, vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.

([1]) Ú. v. EÚ C 25, 21.1.2019.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 15. júla 2019 — 3V Sigma/ECHA

(Vec T-176/19 R)

(„Predbežné opatrenie — REACH — Látka uvasorb HEB — Hodnotenie — Rozhodnutie odvolacej rady ECHA — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Neexistencia naliehavosti“)

(2019/C 328/65)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: 3V Sigma SpA (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: pôvodne C. Bryant, S. Hainsworth, solicitors, za právnej pomoci C. Krampitz, advokát, neskôr C. Bryant, S. Hainsworth a D. Anderson, solicitors)

Žalovaná: Európska chemická agentúra (v zastúpení: pôvodne M. Heikkilä a W. Broere, neskôr W. Broere, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článkov 278 a 279 ZFEÚ na odklad výkonu rozhodnutia odvolacej rady ECHA z 15. januára 2019 o hodnotení chemickej látky uvasorb HEB a v dôsledku toho na odloženie lehoty stanovenej na oznámenie výsledkov testov na obdobie odkladu výkonu rozhodnutia, ako aj priznanie akéhokoľvek iného alebo ďalšieho opatrenia, ktoré predseda Všeobecného súdu považuje za potrebné alebo vhodné

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.

2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — Highgate Capital Management/Komisia

(Vec T-280/19 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Štátna pomoc — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Neexistencia potreby prijať požadované predbežné opatrenia — Nedostatok právomoci — Neprípustnosť“)

(2019/C 328/66)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Highgate Capital Management LLP (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Struys a I. Van Damme, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: K. Blanck, A. Bouchagiar a K.- P. Wojcik, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článkov 278 a 279 ZFEÚ jednak na odklad výkonu rozhodnutia Komisie, ktorým sa zamieta sťažnosť týkajúca sa údajne protiprávnej štátnej pomoci, ktorá bola poskytnutá spoločnosti Eurobank Ergasias SA predajom spoločnosti Piraeus Bank Bulgara (SA.53105), a jednak na nariadenie ďalších predbežných opatrení

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežných opatrení sa zamieta.

2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 12. júla 2019 — CE/Výbor regiónov

(Vec T-355/19 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Verejná služba — Návrh na nariadenie predbežného opatrenia — Neexistencia naliehavosti“)

(2019/C 328/67)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: CE (v zastúpení: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)

Žalovaný: Výbor regiónov (v zastúpení: J.C. Cañoto Argüelles, M. Esparrago Arzadun a S. Bachotet, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článkoch 278 a 279 ZFEÚ, v ktorom sa na jednej strane navrhuje odklad výkonu, a to v prvom rade rozhodnutia Výboru regiónov zo 17. apríla 2019 o vypovedaní zmluvy žalobcu, a subsidiárne listu Výboru regiónov zo 16. mája 2019 týkajúceho sa podmienok súvisiacich s výpovednou lehotou, a na druhej strane prijatie predbežných opatrení týkajúcich sa podmienok výpovednej lehoty

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.

2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 15. júla 2019 — Camerin/Komisia

(Vec T-367/19 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Verejná služba — Návrh na nariadenie predbežného opatrenia — Neexistencia naliehavosti“)

(2019/C 328/68)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Laure Camerin (Bastia, Francúzsko) (v zastúpení: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: G. Berscheid, T. S. Bohr a D. Milanowska, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článkoch 278 a 279 ZFEÚ, v ktorom sa navrhuje na jednej strane odklad výkonu rozhodnutia Úradu pre správu a úhradu individuálnych nárokov Komisie zo 17. apríla 2019 týkajúceho sa výkonu exekúcie zrážkami z dôchodkových dávok žalobkyne, a na druhej strane prijatie predbežných opatrení, ktoré zaistia, že sumy, ktoré môžu byť predmetom zrážok, neprevýšia mesačne sumu, ktorá zodpovedá základnému platu úradníka zaradeného do prvého platového stupňa platovej triedy AST 1

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.

2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Žaloba podaná 8. júla 2019 — Landesbank Baden-Württemberg/SRB

(Vec T-480/19)

(2019/C 328/69)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Nemecko) (v zastúpení: H. Berger a K. Rübsamen, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií zo 16. apríla 2019 o výpočte príspevkov *ex-ante* do Jednotného fondu na riešenie krízových situácií na rok 2019 (SRB/ES/SRF/2019/10), vrátane prílohy k nemu, v rozsahu, v akom sa napadnuté rozhodnutie a príloha k nemu týka príspevku žalobkyne, a

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na údajnom porušení článku 296 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 1 a 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), pretože napadnuté rozhodnutie neuvádza dostatočné odôvodnenie.

— Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná porušila svoje povinnosti odôvodnenia, pretože napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené a jeho príloha sa skladá len z jednotlivých číselných údajov, z ktorých nie je možné určiť ani čiastočne, do akej miery, ako a na akom základe žalovaná vypočítala príspevok žalobkyne. Napadnuté rozhodnutie nezodpovedá zvýšeným požiadavkám na odôvodnenie. Porušenie povinnosti odôvodnenia je tiež zásadné v tom, že ovplyvňuje obsah napadnutého rozhodnutia.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení práva na vypočutie podľa článku 41 ods. 1 a 2 písm. a) charty, pretože žalobkyňa nebola vypočutá.

— Žalovaná porušila procesné právo žalobkyne na vypočutie, pretože prijala právny akt, ktorý žalobkyni spôsobuje ujmu bez toho, aby k tomu žalobkyňu vopred vypočula. Porušenie práva na vypočutie je zásadné, vzhľadom na to, že keby žalobkyňa mohla pred prijatím napadnutého rozhodnutia predložiť pripomienky, výpočet v rozhodnutí mohol byť iný.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení základného práva na účinný prostriedok nápravy podľa prvého odseku článku 47 charty z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nemožno preskúmať.

— Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná porušila základné právo žalobkyne na účinný prostriedok nápravy, pretože je prakticky nemožné napadnuté rozhodnutie súdne preskúmať. Okrem toho, žalovaná nezaručila do najvyššej možnej miery súlad so zásadou kontradiktórnosti, aby umožnila žalobkyni napadnúť dôvody, na ktorých sa zakladá napadnuté rozhodnutie, a tým sa účinne brániť.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 103 ods. 7 písm. h) smernice 2014/59/EU ([1]), článku 113 ods. 7 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 ([2]), prvej vety článku 6 ods. 5 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 ([3]), článkov 16 a 20 charty a zásady proporcionality z dôvodu uplatnenia ukazovateľa koeficientu pre IPS (Schéma inštitucionálneho zabezpečenia).

— Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná v rozpore s článkom 103 ods. 7 písm. h) smernice 2014/59/EÚ, článkom 113 ods. 7 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, prvou vetou článku 6 ods. 5 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63, článkami 16 a 20 charty a zásadou proporcionality neuplatnila v plnom rozsahu ukazovateľ IPS na žalobkyňu. Ochrana poskytovaná schémou inštitucionálneho zabezpečenia sa vzťahuje na všetky členské inštitúcie v plnom rozsahu a rovnako. Diskriminácia medzi inštitúciami v súvislosti s ukazovateľmi IPS je v rozpore s touto schémou a je svojvoľná.

5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 16 charty a zásady proporcionality z dôvodu uplatnenia koeficientu úpravy zohľadňujúcej riziko.

— Žalobkyňa sa tiež odvoláva na skutočnosť, že žalovaná porušila jej slobodu podnikania a zásadu proporcionality, pretože vypočítala koeficienty úpravy zohľadňujúcej riziko, ktoré nie sú v súlade s rizikovým profilom žalobkyne, ktorý je v porovnaní s ostatnými inštitúciami — prispievateľmi, lepší ako priemer. Riziko, že žalobkyňa by sa mohla ocitnúť v situácii banky v krízovej situácii a použiť prostriedky Jednotného fondu na riešenie krízových situácií (SRF) je veľmi nízke, pričom úlohou koeficientu úpravy zohľadňujúcej riziko, ktorý má adekvátne odrážať individuálne riziko, je vziať túto pravdepodobnosť do úvahy.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na protiprávnosti článkov 4 až 7 a článku 9 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 a prílohy.

— Napadnuté rozhodnutie treba napokon zrušiť aj z toho dôvodu, že články 4 až 7 a článok 9 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 a príloha I k tomuto delegovanému nariadeniu porušujú zásadu účinného prostriedku nápravy a zásadu právnej istoty. Žalobkyňa môže nepriamo podľa článku 277 ZFEÚ namietať, že právny základe napadnutého rozhodnutia porušuje nadradené právo EÚ. Článok 277 ZFEÚ vyjadruje všeobecnú zásadu, podľa ktorej protiprávnosť právneho základu má vplyv na individuálne rozhodnutie prijaté na tomto právnom základe.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 Text s významom pre EHP (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1).

([3]) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky ex ante do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44).

Žaloba podaná 17. júla 2019 — Puma/EUIPO — Gemma Group (vyobrazenie skákajúceho zvieraťa)

(Vec T-510/19)

(2019/C 328/70)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Puma SE (Herzogenaurach, Nemecko) (v zastúpení: P. González-Bueno Catalán de Ocón, lawyer)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Gemma Group Srl (Cerasolo Ausa, Taliansko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie predstavujúca vyobrazenie skákajúceho zvieraťa — prihláška č. 11 573 474.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 30. apríla 2019 vo veci R 2057/2018-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO a spoločnosti Gemma Group Srl povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 19. júla 2019 — Homoki/Komisia

(Vec T-517/19)

(2019/C 328/71)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Andrea Homoki (Gyál, Maďarsko) (v zastúpení: T. Hüttl, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— na základe článku 264 konsolidovaného znenia Zmluvy o Európskej únii a Zmluvy o fungovaní Európskej únie ([1]) zrušil rozhodnutie OCM(2019)7991 -4/04/2019 (olaf.c.4[2019]8720) prijaté 4. apríla 2019 Európskym úradom pre boj proti podvodom (ďalej len „OLAF“) vo veci OF/2015/0034/B4, ako aj rozhodnutie OCM(2019)11506-22/05/2019 (olaf.c.4[2019]12610) prijaté 22. mája 2019 v tej istej veci, a aby na základe článku 264 druhého odseku ZFEÚ uviedol účastníkov konania dotknutých napadnutými rozhodnutiami, ktorých predmetom je ochrana totožnosti informátorov a dôvernosť interného oznámenia OLAF a procesných pracovných dokumentov,

— uložil žalovanej na základe článku 134 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

V prvom napadnutom rozhodnutí OLAF odoprel žalobkyni prístup k správe OLAF o investíciách spoločnosti Elios Innovatív Zrt. do verejného pouličného osvetlenia (spis OLAF č. OF/2015/0034/B4), kým v druhom rozhodnutí odmietol žiadosť o potvrdenie, ktorú predložila žalobkyňa.

Na podporu svojej žaloby na vyhlásenie neplatnosti napadnutých rozhodnutí žalobkyňa uvádza osem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na ochrane základných práv

— Znalosť požadovaného dokumentu patrí pod právo na slobodu vyjadrovania a právo na informácie, ktoré žalobkyni prináležia na základe článku 11 Charty základných práv. Podľa žalobkyne odmietnutím prístupu k požadovanému dokumentu žalovaná nesplnila kritérium základných práv stanovené v Charte základných práv, ani nezohľadnila základné práva, ale neprimerane obmedzila právo žalobkyne na slobodu prejavu a právo na informácie.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na vyvrátení všeobecnej domnienky zákazu prístupu

— Žalobkyňa sa domnieva, že všeobecná domnienka zákazu prístupu k dokumentom OLAF je v rozpore s právom. Podľa žalobkyne základné právo na prístup k dokumentom nemôže byť zbavené obsahu tak, že orgán, ktorý uplatňuje právo, ako všeobecné pravidlo vylúči z uverejnenia všetky dokumenty vypracované jednou z inštitúcií (v prejednávanej veci OLAF) bez toho, aby vykonal analýzu obsahu požadovaných údajov.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na spochybnení povinnosti dôvernosti

— Žalobkyňa vytýka OLAF, že odmietol plný prístup k dokumentom na základe povinnosti dôvernosti. Obmedzenie je neprimerané, keďže na základe uvedenej povinnosti umožňuje vylúčiť celý vyšetrovací spis OLAF z uverejnenia, a tým zbavuje v celom rozsahu obsahu právo občanov Únie na prístup k dokumentom inštitúcií Európskej únie.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na práve na prístup k dokumentom

— Žalobkyňa tvrdí, že s všeobecným pravidlom uverejnenia nie je zlučiteľné, aby orgán, ktorý uplatňuje právo, povolil prístup len k určitým dokumentom, pokiaľ žiadateľ odôvodní prevažujúci dôvod verejného záujmu nad domnienkou zákazu prístupu. Podľa žalobkyne orgán, ktorý spracúva údaje, musí riadne odôvodniť výnimku, ktorá umožňuje obmedzenie uverejnenia.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia vo vzťahu k vonkajšiemu tlaku a ochrane rozhodovacieho procesu

— Žalobkyňa tvrdí, pokiaľ ide o výkon práva na prístup, že žalovaná nevykonala žiadne individuálne posúdenie a neodôvodnila presne, ktoré z požadovaných údajov boli potrebné na prijatie dotknutého rozhodnutia.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia vo vzťahu k ochrane obchodných záujmov

— Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná neodôvodnila, ako môže povolenie na prístup ohroziť obchodné záujmy fyzických alebo právnických osôb. Hypoteticky neodôvodnené nebezpečenstvo nemôže zbaviť obsahu základné právo oboznámiť sa s údajmi verejného záujmu, ktorého nositeľom je žiadateľ o prístup, a uverejniť ich.

7. Siedmy žalobný dôvod je založený na odôvodnení prenosu osobných údajov z preukázaných dôvodov verejného záujmu

— Žalobkyňa tvrdí, že argument žalovanej týkajúci sa ochrany osobných údajov je v rozpore s právom, keďže pri poskytovaní verejnej služby a využívaní verejných finančných prostriedkov sa ochrana osobných údajov uplatňuje s obmedzeniami. Navyše žalobkyňa vytýka, že žalovaná ju neinformovala, že mala odôvodniť možnosť oboznámiť sa s osobnými údajmi z dôvodu verejného záujmu.

8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na prevažujúcom verejnom záujme uverejniť požadované dokumenty

— Žalobkyňa tvrdí, že existuje prevažujúci verejný záujem uverejniť požadovaný dokument. Žalobkyňa odôvodňuje prevažujúci verejný záujem tým, že nie je potrebné čakať, až maďarské orgány vykonajú skúmanie vo veci samej vo vzťahu k závažným zneužitiam, ktoré zistil OLAF. Podľa žalobkyne môže byť len uverejnenie účinným prostriedkom v tejto súvislosti.

([1]) Ú. v. EÚ C 83, 2010, s. 1.

Žaloba podaná 25. júla 2019 — Intering a i./Komisia

(Vec T-525/19)

(2019/C 328/72)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Intering SH.P.K. (Obiliq, Kosovo), Steinmüller Engineering GmbH (Gummersbach, Nemecko), Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge (Šići bb, Tuzla, Bosna a Herzegovina), ZM- Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstruckcije i montažu (Šibenik, Chorvátsko) (v zastúpení: R. Spielhofen Rechtsanwalt), ktoré vytvorili konzorcium

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie žalovanej, zastúpenej Európskou komisiou, v mene a na účet Kosova, z júna 2019 (oznámené žalobcovi prostredníctvom nedatovaného dokumentu 7. júna 2019) — referenčné číslo: Ares(2019)3677456-07/06/2019 — o vylúčení žalobcu z ďalšieho postupu obstarávacieho konania a nezahrnutí do užšieho zoznamu uchádzačov („Short List“) v rámci konania verejného obstarávania s programovým označením „Podpora EÚ pri dosahovaní čistejšieho ovzdušia v Kosove“ na účely zníženia emisií prachu a NOx v tepelnej elektrárni Kosovo B, bloky BÍ a B2, odkaz na oznámenie: EuropeAid/140043/DH/WKS/XK,

Podaním z 2. augusta 2019 boli návrhy upravené takto:

— zrušil rozhodnutie žalovanej, zastúpenej Európskou komisiou, v mene a na účet Kosova, z 29. júla 2019 (oznámené žalobcovi prostredníctvom nedatovaného dokumentu 30. júla 2019) — referenčné číslo: Ares(2019)4979920-30/07/2019 a Ares D(2019) NA/vk — o vylúčení žalobcu z ďalšieho postupu obstarávacieho konania a nezahrnutí do užšieho zoznamu uchádzačov („Short List“) v rámci konania verejného obstarávania s programovým označením „Podpora EÚ pri dosahovaní čistejšieho ovzdušia v Kosove“ na účely zníženia emisií prachu a NOx v tepelnej elektrárni Kosovo B, bloky BÍ a B2, odkaz na oznámenie: EuropeAid/140043/DH/WKS/XK.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú osem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení zásad transparentnosti a proporcionality, ako aj rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi, pretože žalovaná neobjasnila svoje pochybnosti týkajúce sa dokumentov predložených žalobkyňami, hoci tieto pochybnosti zjavne mala, a vylúčila žalobkyne z ďalšieho postupu verejného obstarávania, pričom im neposkytla možnosť uvedené pochybnosti vyjasniť.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásad transparentnosti a proporcionality, pretože žalovaná neodôvodnila svoje rozhodnutie o vylúčení žalobkýň z ďalšieho postupu verejného obstarávania a súčasne žalobkyniam neposkytla prístup k detailnej správe o hodnotení a informáciám o výhodách a charakteristikách uchádzačov pripustených do užšieho výberu, ktoré tvoria základ napadnutého rozhodnutia.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení všeobecnej zásady, podľa ktorej nesmie byť dokumentácia k verejnému obstarávaniu počas verejného obstarávania akokoľvek zmenená, pretože podľa oznámenia žalovanej bola ponuka žalobkýň zhodnotená na základe čiastkových kritérií a výkladov, ku ktorým neboli v dokumentácii k verejnému obstarávaniu stanovené žiadne ustanovenia.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 5 ods. 1 („Finančná pomoc poskytovaná na základe tohto nariadenia je v súlade s politikami Únie“) a článku 5 ods. 2 („Komisia v súčinnosti s členskými štátmi prispieva k plneniu záväzkov Únie vo vzťahu k zvýšenej transparentnosti a zodpovednosti pri poskytovaní pomoci, a to aj zverejňovaním informácií o objeme a prideľovaní pomoci, pričom zaručí ich medzinárodnú porovnateľnosť, ľahký prístup k údajom a ich jednoduchú výmenu a zverejňovanie“) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 231/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa ustanovuje nástroj predvstupovej pomoci (IPA II) ([1]), z dôvodu porušenia všeobecných zásad práva o verejnom obstarávaní.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 1 ods. 3 („Komisia zabezpečí, aby sa opatrenia vykonávali v súlade s cieľmi uplatniteľného nástroja a v súlade s účinnou ochranou finančných záujmov Únie“) a článku 1 ods. 6 („Únia vyvíja úsilie o podporu, rozvoj a konsolidáciu zásad demokracie, právneho štátu a dodržiavanie ľudských práv a základných slobôd, na ktorých je založená, opierajúc sa podľa potreby o dialóg a spoluprácu s partnerskými krajinami a regiónmi“) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 236/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá a postupy pre vykonávanie nástrojov Únie na financovanie vonkajšej činnosti ([2]), z dôvodu porušenia všeobecných zásad práva o verejnom obstarávaní.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení príručky „Verejné obstarávanie a granty pre vonkajšie činnosti Európskej únie — Praktická príručka“ (PRAG) (v platnosti od 2. augusta 2018), pokiaľ ide o rozsah tohto konania a ustanovenia oznámenia o začatí verejného obstarávania (ako bolo definované vyššie), ktoré boli stanovené verejným obstarávateľom, predovšetkým bod 17 oznámenia.

7. Siedmy žalobný dôvod je založený na porušení ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie ([3]), pretože žalovaná svoje rozhodnutie o vylúčení žalobkýň z ďalšieho postupu verejného obstarávania neodôvodnila a súčasne žalobkyniam neposkytla prístup k detailnej správe o hodnotení a informáciám o výhodách a charakteristikách uchádzačov pripustených do užšieho výberu, ktoré tvoria základ napadnutého rozhodnutia.

8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, EURATOM) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ([4]) („rozpočtové pravidlá“), pokiaľ ide o nedostatočné objasnenie dôvodov pre odmietnutie žiadosti žalobkýň o účasť na konaní uvedenom v dokumentácii k verejnému obstarávaniu („Contract Notice“).

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 231/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa ustanovuje nástroj predvstupovej pomoci (IPA II) (Ú. v. EÚ L 77, 2014, s. 11).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 236/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá a postupy pre vykonávanie nástrojov Únie na financovanie vonkajšej činnosti (Ú. v. EÚ L 77, 2014, s. 95).

([3]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L. 145, 2001, s. 43-48; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

([4]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, EURATOM) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 2012, s. 1-96). Už neplatné, zrušené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 193, 2018, s. 1-222).

Žaloba podaná 30. júla 2019 — DK/GSA

(Vec T-537/19)

(2019/C 328/73)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: DK (v zastúpení: T. Bontinck a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Agentúre pre európsky GNSS

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Agentúry GSA z 20. mája 2019, ktorým bol zamietnutý úplný prístup k dokumentu „zhrnutie pána [X] z 26. júna 2017“,

— uložil Agentúre GSA povinnosť znášať trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení pri uplatňovaní článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331). V tomto ohľade žalobca zastáva názor, že rozhodnutie Agentúry pre európsky GNSS (GSA) z 20. mája 2019, ktorým mu bol zamietnutý úplný prístup k dokumentu „zhrnutie pána [X] z 26. júna 2017“, je v rozpore s právom v tom zmysle, že toto zamietnutie sa zakladá na výnimke ochrany verejnej bezpečnosti upravenej v článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1049/2001, zatiaľ čo predmetný dokument:

   — sa netýka otázok verejnej bezpečnosti, keďže sa týka veci súvisiacej so zamestnancami agentúry, a

   — nie je klasifikovaný ako [RESTREINT UE/EU RESTRICTED].

2. Druhý žalobný dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení pri uplatňovaní článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001. V tomto ohľade žalobca zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s právom v rozsahu, v akom sa zamietnutie zakladá na výnimke ochrany osobných údajov fyzických osôb uvedených v dokumente podľa článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, keďže odvolanie sa na túto výnimku je v danej veci neodôvodnené a neprimerané.

Žaloba podaná 30. júla 2019 — Casino, Guichard-Perrachon/Komisia

(Vec T-538/19)

(2019/C 328/74)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Casino, Guichard-Perrachon (Saint-Étienne, Francúzsko) (v zastúpení: I. Simic, G. Aubron, O. de Juvigny a T. Reymond, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil na základe článku 277 ZFEÚ v prejednávanom prípade za neuplatniteľný článok 20 nariadenia č. 1/2003 a v dôsledku toho zrušil rozhodnutie Európskej komisie C(2019) 3761 z 13. mája 2019,

— zrušil na základe článku 263 ZFEÚ rozhodnutie Európskej komisie C(2019) 3761 z 13. mája 2019,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, pretože bolo prijaté výlučne na základe dokumentov zaistených v rámci inšpekcie, ktorá bola predtým uskutočnená na základe tiež nezákonného rozhodnutia.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, pretože sa zakladá na článku 20 nariadenia č. 1/2003 Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), pričom ide o ustanovenie, ktoré je tiež nezákonné a teda neuplatiteľné v prejednávanej veci v súlade s článkom 277 ZFEÚ. Uvedené ustanovenie je totiž údajne v rozpore so základným právom na účinný prostriedok nápravy, pretože nedovoľuje podnikom, ktorým je určené rozhodnutie Komisie o vykonaní inšpekcie, uplatniť účinný prostriedok nápravy proti priebehu inšpekcie.

3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení základného práva na nedotknuteľnosť obydlia, pretože napadnuté rozhodnutie má údajne neobmedzenú platnosť a nepresne vymedzenú a neprimeranú pôsobnosť.

Žaloba podaná 30. júla 2019 — Les Mousquetaires a ITM Entreprises/Komisia

(Vec T-539/19)

(2019/C 328/75)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyne: Les Mousquetaires (Paríž, Francúzsko), ITM Entreprises (Paríž) (v zastúpení: N. Jalabert-Doury, K. Mebarek a B. Chemama, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— nariadil spojenie predmetnej veci a veci T-255/17,

— vyhovel námietke protiprávnosti článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 v rozsahu, v akom neposkytuje účinný opravný prostriedok v súvislosti s podmienkami výkonu rozhodnutí o inšpekciách v súlade s článkom 6 ods. 1, 8 a 13 [Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd] a článkami 7 a 47 [Charty základných práv Európskej únie],

— zrušil rozhodnutie AT.40466 — Tute 1 z 13. mája 2019 ukladajúce spoločnosti Les Mousquetaires S.A.S., ako aj všetkým jej dcérskym spoločnostiam, aby sa podriadili inšpekcii v zmysle článku 20 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č.1/2003 zo 16. decembra 2002,

— zrušil zamietnutie ochrany zaručenej právom Únie, ktorému boli žalobkyne vystavené,

— zrušil rozhodnutie prijaté Komisiou, ktoré bolo žalobkyniam doručené 18. júna 2019, ktorým boli bez riadneho dôvodu zbavené práva na účinný opravný prostriedok, pokiaľ ide o údaje posudzované v rámci prebiehajúcej kontroly,

— uložil Európskej komisii povinnosť znášať všetky náklady.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú osem žalobných dôvodov.

1. Prvý dôvod je založený na porušení základných práv, práva na nedotknuteľnosť obydlia a práva na účinnú súdnu ochranu, vzhľadom na chýbajúci účinný opravný prostriedok v súvislosti s podmienkami výkonu rozhodnutí o inšpekcii.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 20 ods. 4 nariadenia Rady č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Text s významom pre EHP, Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) a porušení základných práv vzhľadom na to, že rozhodnutia o inšpekcii údajne nie sú dostatočne odôvodnené a z tohto dôvodu zbavujú žalobkyne základných záruk, ktoré je za týchto okolností nutné dodržiavať.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 a základných práv vzhľadom na to, že Komisia nemala k dispozícii žiadne indície odôvodňujúce napadnuté rozhodnutie.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci a porušení článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 a základných práv vzhľadom na to, že rozhodnutie o kontrole nebolo výsledkom nestranného preskúmania a naopak prejavovalo znaky aktu prijatého z iných než uvedených dôvodov.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 20 ods. 3 a 4 a článku 21 nariadenia č. 1/2003 a porušení základných práv vzhľadom na to, že žalobkyniam boli odopreté ich základné záruky, ktoré je nutné dodržovať pod sankciou neplatnosti.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení a porušení zásady proporcionality v súvislosti so spôsobom, akým Komisia rozhodla o vhodnosti, dĺžke a rozsahu inšpekcie a o prebiehajúcej inšpekcii.

7. Siedmy žalobný dôvod je založený na porušení základných práv, ku ktorému došlo prijatím rozhodnutia o odmietnutí poskytnutia primeranej ochrany niektorým dokumentom, pri ktorých žalobkyne žiadali o priznanie ochrany v zmysle práva Únie.

8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení základných práv, ku ktorému došlo zbavením práva predložiť súdu Únie návrh na odklad preskúmania údajov, ktoré sú zapečatené až do doby, než sa rozhodne o tejto žalobe, a to bez riadneho dôvodu.

Žaloba podaná 7. augusta 2019 — Malacalza Investimenti/ECB

(Vec T-552/19)

(2019/C 328/76)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Malacalza Investimenti Srl (Janov, Taliansko) (v zastúpení:. Ghiglione, E. De Giorgi a L. Amicarelli, advokáti)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— v rámci opatrení na zabezpečenie dôkazov v zmysle článku 91 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu nariadil predloženie rozhodnutia prijatého ECB 2. januára 2019 voči banke Banca Carige S.p.A., ako aj ďalších dokumentov, ktoré sú predmetom opakovanej žiadosti,

— zrušil napadnutý akt, ako bol identifikovaný v úvodnej časti žaloby a

— uložil ECB povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba je podaná proti rozhodnutiu ECB z 12. júna 2019 č. LS/LdG/19/185, ktorú doručila ECB elektronickou poštou toho istého dňa podľa článku 8 rozhodnutia ECB/2004/3, ktorej predmetom je zamietnutie opakovanej žiadosti v celom rozsahu, ktorú predložila Malacalza Investimenti S.r.l na získanie prístupu k rozhodnutiu z 2. januára 2019, v ktorom ECB vymenovala mimoriadnych komisárov banky Banca Carige S.p.A., ako aj k viacerým dokumentom súvisiacim s týmto rozhodnutím.

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody:

1. Prvý žalobný dôvod založený na protiprávnosti rozhodnutia, ktorým sa odmieta poskytnutie prístupu k rozhodnutiu ECB z 2. januára 2019, konkrétne:

   — nesprávne uplatnenie článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia ECB/2004/3; neexistencia všeobecnej domnienky o nesprístupnení rozhodnutí ECB, keďže ide o záväzné akty a nie o opatrenia čisto procesnej povahy,

   — podmienky uplatnenia článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia ECB/2004/3 nie sú splnené; informácie týkajúce sa banky Banca Carige S.p.A. už boli uverejnené, aj v rámci splnenia informačných povinností stanovených odvetvovými právnymi predpismi,

   — porušenie zásad proporcionality a nestrannosti vyplývajúcich z neoznámenia rozhodnutia ECB z 2. januára 2019 v znení, ktoré nemalo dôvernú povahu,

   — porušenie článku 296 druhého odseku ZFEÚ z dôvodu nedostatku odôvodnenia rozhodnutia, ktorým sa zamieta prístup,

   — porušenie práva žalobkyne na obhajobu a jej práva na súdne preskúmanie.

2. Druhý žalobný dôvod založený na nezákonnosti zamietnutia poskytnutia prístupu k dokumentom, ktoré sú predmetom opakovanej žiadosti, iným ako je rozhodnutie ECB z 2. januára 2019, konkrétne:

   — porušenie a nesprávne uplatnenie ustanovení článku 4 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou rozhodnutia ECB/2004/3 z dôvodu neexistencie podmienok uplatnenia, nedostatku odôvodnenia a porušenia práva na obhajobu;

   — nesprávne uplatnenie článku 27 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 ([1]), článku 53 a nasl. smernice 2013/36/EÚ ([2]), ako aj článku 32 nariadenia ECB č. 468/2014 ([3]) a následne nemožnosť uplatnenia výnimky dôvernosti informácií, ktoré sú prípadne obsiahnuté v dokumentoch odlišných od rozhodnutia ECB z 2. januára 2019, na spoločnosť Malacalza Investimenti S.r.l.

([1]) [1]Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63).

([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 27. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v EÚ L 176, 2013, s. 338).

([3]) Nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 468/2014 zo 16. apríla 2014 o rámci pre spoluprácu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu medzi Európskou centrálnou bankou, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a určenými vnútroštátnymi orgánmi (Ú. v. EÚ L 141, 2014, s. 1).

Žaloba podaná 9. augusta 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)

(Vec T-555/19)

(2019/C 328/77)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosia, Cyprus) (v zastúpení: S. Malynicz QC, S. Baran, Barrister a V. Marsland, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Fontana Food AB (Tyresö, Švédsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie GRILLOUMI — prihláška č. 15 963 291

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 29. mája 2019 vo veci R 1355/2018-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobkyne.

Uvádzané žalobné dôvody

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,

— porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 9. augusta 2019 — Cyperská republika/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)

(Vec T-556/19)

(2019/C 328/78)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cyperská republika (v zastúpení: S. Malynicz QC, S. Baran, Barrister and V. Marsland, Solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Fontana Food AB (Tyresö, Švédsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie GRILLOUMI — prihláška č. 15 963 291.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 29. mája 2019 vo veci R 1284/2018-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobkyne.

Uvádzané žalobné dôvody

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001,

— porušenie 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.

Žaloba podaná 9. augusta 2019 — Seven/EUIPO — (7Seven)

(Vec T-557/19)

(2019/C 328/79)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Seven SpA (Leinì, Taliansko) (v zastúpení: L. Trevisan, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie 7Seven — ochranná známka č. 8 252 223.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 4. júna 2019 vo veci R 2076/2018-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— priznal prihláške podanej spoločnosťou Seven SpA o uvedenie do predchádzajúceho stavu a zapísal prihlášku č. 14 602 687 ochrannej známky EÚ č. 8 252 223.

Uvádzané žalobné dôvody

— porušenie článku 53 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,

— porušenie článku 104 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 12. augusta 2019 — Julius Sämann/EUIPO — Maharishi Vedic University (Vyobrazenie stromu)

(Vec T-559/19)

(2019/C 328/80)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Julius Sämann Ltd (Thayngen, Švajčiarsko) (v zastúpení: D. Parrish, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Maharishi Vedic University Ltd (Mgarr, Malta)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie v bielej, hnedej a žltej farbe a v odtieňoch modrej (Vyobrazenie stromu) — prihláška č. 15 666 639.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 16. mája 2019 vo veci R 1743/2018-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhovel žalobe žalobkyne,

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré žalobkyňa vynaložila v tomto konaní a v konaní pred Úradom.

Uvádzané žalobné dôvody

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,

— porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 13. augusta 2019 — Lípidos Santiga/Komisia

(Vec T-561/19)

(2019/C 328/81)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Lípidos Santiga, SA (Santa Perpètua de Mogoda, Španielsko) (v zastúpení: P. Muñiz Fernández, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil článok 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/807 z 13. marca 2019, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001, pokiaľ ide o určenie surovín s vysokým rizikom nepriamej zmeny využívania pôdy, pri ktorých sa pozoruje významné rozšírenie produkčnej plochy na pôdu s vysokými zásobami uhlíka, a o certifikáciu biopalív, biokvapalín a palív z biomasy s nízkym rizikom nepriamej zmeny využívania pôdy a jeho prílohy,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že globálny prístup žalovanej, v dôsledku ktorého sa palmový olej kvalifikuje ako surovina s vysokým rizikom nepriamej zmeny využívania pôdy, je neprimeraný.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že palmový olej je bez ohľadu na svoj pôvod surovinou s vysokým rizikom nepriamej zmeny využívania pôdy.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že kritériá pre klasifikáciu palmového oleja ako suroviny s vysokým rizikom nepriamej zmeny využívania pôdy sú diskriminačné.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia pred prijatím napadnutého nariadenia nevykonala nevyhnutné posúdenie dopadu.

5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia neuviedla dôvody, na ktorých je založený návrh vzorca použitého pre prijatie rozhodnutie, že palmový olej je surovinou s vysokým rizikom nepriamej zmeny využívania pôdy.

Žaloba podaná 16. augusta 2019 — Muratbey Gida/EUIPO (syr korbáčovitého tvaru)

(Vec T-570/19)

(2019/C 328/82)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turecko) (v zastúpení: M. Schork, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: trojrozmerná ochranná známka Európskej únie v čiernej a bielej farbe (syr korbáčovitého tvaru) — prihláška č. 17 909 082

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 13. júna 2019 vo veci R 106/2019-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 16. augusta 2019 — Muratbey Gida/EUIPO (syr korbáčovitého tvaru)

(Vec T-571/19)

(2019/C 328/83)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turecko) (v zastúpení: M. Schork, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: trojrozmerná ochranná známka Európskej únie v čiernej a bielej farbe (syr korbáčovitého tvaru) — prihláška č. 17 912 280

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 13. júna 2019 vo veci R 107/2019-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 16. augusta 2019 — Muratbey Gida/EUIPO (syr korbáčovitého tvaru)

(Vec T-572/19)

(2019/C 328/84)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turecko) (v zastúpení: M. Schork, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: trojrozmerná ochranná známka Európskej únie v čiernej a bielej farbe (syr korbáčovitého tvaru) — prihláška č. 17 912 292

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 13. júna 2019 vo veci R 108/2019-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 19. augusta 2019 — Leinfelder Uhren München/EUIPO — Schafft (Leinfelder)

(Vec T-577/19)

(2019/C 328/85)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG (Mníchov, Nemecko) (v zastúpení: S. Lüft, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Thomas Schafft (Mníchov, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie Leinfelder — ochranná známka Európskej únie č. 13 975 461.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásenie neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 14. mája 2019 v spojených veciach R 1930/2018-2 a R 1937/2018-2.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa ním napadnutá ochranná známka zrušuje aj pre tovary triedy 14 (náramkové hodinky) a triedy 18 (remienky na náramkové hodinky),

— zamietol odvolanie navrhovateľa zrušenia vo veci R 1930/2018-2,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania,

— v prípade, že sa ďalší účastník konania zúčastní na konaní ako vedľajší účastník konania, uložil mu povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Uznesenie Všeobecného súdu z 3. júla 2019 — Red Bull/EUIPO (Zobrazenie rovnobežníka v dvoch farbách)

(Vec T-305/17) ([1])

(2019/C 328/86)

Jazyk konania: angličtina

Predseda druhej komory nariadil výmaz veci.

([1]) Ú. v. EÚ C 231, 17.7.2017.

Uznesenie Všeobecného súdu z 11. júla 2019 — Microsemi Europe a Microsemi/Komisia

(Vec T-227/18) ([1])

(2019/C 328/87)

Jazyk konania: nemčina

Predseda druhej komory nariadil výmaz veci.

([1]) Ú. v. EÚ C 190, 4.6.2018.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK